

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Трудова міграція

Як допомогти українському заробітчанину

СТОР. 10—11

Послуги літа

Про нові ціни і пляжну «конституцію»

СТОР. 12

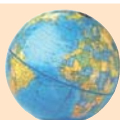
Відпочинок

Сотню дітей щозміни радо приймає «Малятко»

СТОР. 13

№ 120 (5620) СЕРЕДА, 3 ЛИПНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Найактуальніша тема — підписання Угоди про асоціацію з ЄС

Президент України Віктор Янукович сьогодні вирушить до міста Вісла (Польща) для зустрічі зі своїм польським колегою Броніславом Коморовським, а також для участі в саміті глав держав «Вишеградської четвірки» (Польщі, Словаччини, Угорщини та Чехії). **Про це йдеться у повідомленні прес-служби глави держави.**

У ході візиту плановано обговорити питання, пов'язані з підписанням Угоди про асоціацію між Україною і ЄС, а також співробітництва України з країнами «Вишеградської групи».

Чужина ніколи не стане рідною матір'ю

Сьогодні у приміщенні комітетів, на Банковій, 6-8, відбудуться парламентські слухання на тему «Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення». Ініціаторами виступили парламентський Комітет з питань прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин і Українська всесвітня координаційна рада. СТОР. 11

Боргові хвости не пускають у відпустку

На три мільйони гривень скоротили з початку року заборгованість із зарплати на Вінниччині. **Про це повідомив на прес-конференції перший заступник прокурора області Микола Качур.**

За його словами, позитивна динаміка скорочення зарплатних боргів почалася минулого року і триває й нині. Станом на 1 липня загальна сума невиплачених коштів становить 10,97 мільйона гривень. Ця цифра — найменша за останні п'ять років.

Перевірками прокуратури встановлено 16 фактів безпідставної невиплати зарплати. За кожним розпочато кримінальні провадження, половина з яких скерована до суду. На решті підприємств керівники розпорядилися виплатити заборговану платню. Проте є випадки, коли керівництво стає заручником ситуації. У такому становищі опинився головний лікар клінічного санаторію Міноборони «Хмільник». СТОР. 9

Події у Врадіївці спричинили критику всієї правоохоронної системи

Парламентська хроніка
Ранкове засідання
2 липня

На початку пленарного засідання під час виступів від фракцій депутати від опозиційних фракцій вимагали звіту міністра внутрішніх справ України щодо резонансних кримінальних справ за участі співробітників правоохоронних органів, зокрема, згвалтування працівниками міліції на Миколаївщині. Голова Верховної Ради Володимир Рибак повідомив, що він запросив на вечірнє засідання міністра внутрішніх справ Віталія Захарченка. А невдовзі поінформував, що міністр прийде до парламенту навіть раніше — о 13.30.

Міністр внутрішніх справ України Віталій Захарченко, інформуючи про хід розслідування резонансної кримінальної справи на Миколаївщині, з парламентської трибуни запевнив, що МВС зацікавлене у проведенні швидкого, повного та неупередженого розслідування. СТОР. 2

Артем Пшонка, Володимир Малишев, Юрій Чертков.

Андрій Іллєнко, Ігор Мірошниченко, Андрій Мохник.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОДІЇ

Студенти і викладачі проти об'єднання вишів

Близько тисячі студентів і викладачів Дніпропетровського державного аграрного університету прийшли 1 липня до будинку облдержадміністрації. Головна вимога мітингувальників — скасувати розпорядження Кабінету Міністрів України про реорганізацію ВНЗ, згідно з яким аграріїв об'єднують із фінансистами та... митниками.

Приводом для акції стало прийняте 26 червня розпорядження уряду «Деякі питання утворення Дніпропетровського державного економічного університету», згідно з яким у місті на Дніпрі буде створено державний економічний університет. Крім того, намічено реорганізацію Дніпропетровської державної фінансової академії, Академії митної служби України і Дніпропетровського державного аграрного університету шляхом приєднання до новоутвореного Дніпропетровського державного економічного університету. СТОР. 5

Начальника Миколаївського облУВС звільнено

Приміщення Врадіївського райвідділу міліції розгромлене — його атакували місцеві жителі. Міліція застосувала сльозогінний газ. За попередніми даними, є жертви. Наказом міністра внутрішніх справ звільнено з посад начальника УМВС у Миколаївській області Валентина Парсенюка і начальника Врадіївського райвідділу міліції Віталія Синицького. За фактом нападу на Врадіївський райвідділ міліції розпочато кримінальне провадження.

Це лише стислі підсумки подій понеділка в тихому селищі Врадіївка. Коментарі до них з різних джерел украй суперечливі. Тому опиратимемося винятково на факти й свідчення очевидців. Отже... СТОР. 8

КОРОТКО

■ Учора через неправдиве повідомлення про замінування з території київського центрального залізничного вокзалу евакуювали близько 1500 пасажирів і 60 осіб обслуговуючого персоналу. Вибухівку правоохоронці не знайшли і нині шукають хулігана, який повідомив про замінування **(УНІАН).**

■ Учора в Одесі пікет, у якому брало участь понад 200 осіб — інвесторів незавершеного будівництва, переріс у спробу штурму будівлі міськради для зустрічі з міським головою Олексієм Костусєвим. На думку мітингувальників, УКБ і депутати міськради нічого не роблять і навмисно затягують вирішення проблеми з недобудовами в Одесі, **інформує наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Аграрний фонд України нині вже закупив 1 млн. 34 тис. т зерна пшениці *(РБК-Україна)*

Події у Врадіївці спричинили критику всієї правоохоронної системи

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 2 липня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

В. Захарченко визнав, що однією з основних причин резонансної події є безвідповідальне ставлення до виконання своїх обов'язків окремими працівниками і керівниками міліції різного рівня та бажання створити «уявне благополуччя».

Міністр пояснив, чому МВС негайно не відреагувало на цю подію. Щодобово до органів внутрішніх справ надходить 15—16 тисяч повідомлень про правопорушення. Третина з них — з ознаками криміналу. Понад 1000 стосуються легких тілесних ушкоджень. Міністерство бере на контроль лише найбільш тяжкі та резонансні події, злочини, вчинені з використанням вогнепальної зброї, вибухівки, які призвели до загибелі кількох осіб.

За словами В. Захарченка, через приховування інформації про скоєння цього злочину МВС із запізненням відреагувало на ситуацію. Тільки після перекваліфікації складу злочину — із заподіяння легких тілесних ушкоджень на тяжкі тілесні ушкодження — 29 червня справу було направлено до міністерства на контроль. Це викликало обурення місцевого населення. Однак обрані форми протесту, наголосив міністр, є неприпустимими, оскільки райвідділ міліції є режимним об'єктом, де зберігається зброя, утримуються правопорушники. Нагадаємо, що місцеві мешканці Врадіївки вночі «штурмували» райвідділок міліції, після чого є постраждалі.

Для перевірки обставин до Врадіївки відрядили працівників внутрішньої безпеки МВС та інспекції з особового складу для проведення службового розслідування. Розслідування кримінальної справи перебуває під особистим контролем міністра.

Підозрюваних у скоєнні зґвалтування у селищі Врадіївка на Миколаївщині працівників міліції заарештовано, повідомив міністр. Провадження об'єднано та передано для подальшого розслідування до прокуратури Врадіївського району і Миколаївської області. Усі обставини перевіряються шляхом проведення експертиз у Києві та Одесі, а не в Миколаївській області, щоб уникнути зловживань.

Окрім того, начальника УМВС Миколаївської області відсторонено від виконання обов'язків. Начальника Врадіївського райвідділу міліції звільнено з органів внутрішніх справ. Тимчасово в. о. начальника Миколаївського УМВС призначено одного з керівників міністерства. Генпрокуратура прийняла рішення про звільнення з обійманої посади також прокурора району.

У МВС України створено оперативний штаб для аналізу розвитку подій у Миколаївській області, проведено оперативну нараду під керівництвом міністра за участю всіх начальників обласних управлінь МВС. Міністр доручив апарату міністерства та відповідним службам налагодити співпрацю з народними депутатами, котрі опікуються подіями у Миколаївській області й виїхали до Врадіївського району. На 12 липня призначено розширену колегію МВС. Міністр внутрішніх справ також доручив провести позачергове тестування всього особового складу Врадіївського райвідділку міліції.

Обговорення резонансної кримінальної справи викликало гостру реакцію парламенту на стан усієї правоохоронної системи загалом. **Лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко** заявив, що в міністра, як у офіцера, залишився один шлях — піти у відставку.

Микола Джига (Партія регіонів), котрий має величезний стаж роботи в міліції, запропонував частину функцій міліції передати органам місцевого самоврядування, створивши муніципальну міліцію. На це В. Захарченко відповів, що МВС нині напрацьовує концепцію реформування міліції та системи правоохоронних органів відповідно до указів Президента, в якій передбачається і можливість створення муніципальних підрозділів внутрішніх справ. Міністр закликав депутатів надавати пропозиції до цієї концепції задля поліпшення роботи правоохоронної системи.

Парламент ухвалив рішення про продовження вечірнього пленарного засідання до завершення розгляду всіх питань, передбачених порядком денним.

Окрім того, депутати вирішили у середу, 3 липня, провести вечірнє пленарне засідання у сесійній залі. А парламентські слухання з питань трудової міграції, які мали відбутися у сесійній залі по обіді, перенести до будівлі на Банковій, 6-8, у приміщення комітетів.

Народні депутати затвердили Календарний план проведення третьої сесії Верховної Ради України сьомого скликання. Згідно з постановою, під час третьої сесії відбудеться 9 тижнів пленарних засідань, 6 тижнів депутати працюватимуть у комітетах, комісіях і фракціях, 5 тижнів — з виборцями в округах. Окрім того, передбачається відвести 9 годин на проведення «години запитань до уряду» у Верховній Раді. Останній тиждень сесії вирішено відвести на роботу в округах.

У парламенті забракло голосів для затвердження проекту постанови про кошторис Верховної Ради України на 2013 рік, оскільки опозиція виступила проти.

Депутати від опозиційних фракцій під час обговорення обурювалися, що проект постанови про кошторис парламенту їм не було роздано заздалегідь і вони не могли ознайомитися з конкретними цифрами — як і на що розподілятимуться державні кошти.

Позафракційний депутат Олег Ляшко звернув увагу на те, що в проекті кошторису Верховної Ради передбачається виділити 150 мільйонів гривень на соціальне забезпечення народних депутатів. І звернувся до депутатів, щоб зголосилися ті, хто ж із них настільки бідний, що потребує соціальної допомоги. На це глава парламенту Володимир Рибак відповів, що він може показати заяви від народних депутатів, котрі просять надати їм матеріальну допомогу у два оклади. О. Ляшко також запропонував урізати 40 мільйонів гривень, передбачених на автобазу Верховної Ради.

Ганна Герман (Партія регіонів) заявила, що є дуже простий спосіб зекономити бюджетні кошти, який вона застосувала на собі: написати особисту заяву про відмову від усіх депутатських пільг. Г. Герман повідомила, що вже написала таку заяву і протягом сесії не користується жодними депутатськими пільгами, закликавши так само вчинити й колег. Г. Герман звернулася особисто до лідера фракції «УДАР» Віталія Кличка, щоб і він відмовився від пільг. На це В. Кличко відповів, що його політична сила послідовно виступає за ухвалення закону про скасування всіх депутатських пільг.

За ухвалення проекту постанови про кошторис Верховної Ради проголосував лише 221 депутат (за необхідних мінімум 226), проти — 92, утрималися — 14, не голосували — 81. Фракції «Батьківщина», «УДАР» і «Свобода» не дали жодного голосу за проект постанови. Зрештою депутати направили проект постанови про кошторис Верховної Ради на 2013 рік до профільного комітету на доопрацювання (293 «за»).

Верховна Рада прийняла у другому читанні та в цілому проект закону про внесення змін до Земельного кодексу України та до інших законодавчих актів у сфері земельних відносин щодо спрощення процедури відведення земельних ділянок (316 «за»). Законопроектом, авторами якого є **народні депутати Денис Омельянович та Артем Пшонка (Партія регіонів)**, передбачено, що погодження документації, за якою здійснюється формування земельних ділянок, та внесення відомостей про земельні ділянки до Державного земельного кадастру має здійснюватися органами, які функціонують за місцем їх розташування. Погодження проектів відведення земельних ділянок також має відбуватися на місцевому рівні за місцем розташування земельних ділянок.

Під час обговорення депутати звертали увагу на те, що склалася неприйнятна ситуація, коли, для того щоб приватизувати чи отримати в оренду земельну ділянку, громадянам, особливо селянам, необхідно витрачати велику кількість часу для поїздок до обласного центру або до столиці для отримання передбачених законом погоджень. Із прийняттям закону тепер переважна більшість адміністративних послуг, у тому числі й тих, що пов'язані з погодженням проектів відведення, має надаватися на районному чи міському рівні.

На початку пленарного засідання **головуючий В. Рибак** повідомив про створення у парламенті міжфракційного депутатського об'єднання «За Хмельниччину», керівником якого обрано Сергія Лабазюка.

Депутати вітали з днем народження свого колегу Андрія Пономарьова.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ІЗ ВИСТУПІВ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Олександр ЄФРЕМОВ (фракція Партії регіонів):

— Поточний тиждень підбє підсумок другої сесії Верховної Ради сьомого скликання. Але навіть поверховий аналіз нашої діяльності дозволяє визначити головну тенденцію, що проявилася за цей час. Це неготовність деяких фракцій до нормальної законотворчої роботи. Чинний парламент оновлений на дві третини і в мене складається думка, що деякі люди просто не розуміють, для чого сюди прийшли і чим повинні займатися. Політичні реалії змінюються дуже швидко. Чотири роки тому фракція Партії регіонів теж перебувала в опозиції, але якість нашої роботи була принципово іншою. Ми проводили засідання свого уряду й інформували через ЗМІ про наше бачення розв'язання проблем. Часом жорстко обстоювали свою точку зору, але по кожному законопроекту з кулаками до трибуни не бігали. Вносили серйозні, реалістичні, альтернативні урядовим законодавчі ініціативи. Позиція нашої фракції ґрунтувалася на аргументах, а не на емоціях. Що ж відбувається нині? Через блокування трибуни відкрити другу сесію вдалося на два тижні пізніше від запланованого. Із передбачених календарним планом 39 пленарних днів Верховна Рада відпрацювала 26. 13 днів згаяно на безглузде блокування. Один день роботи парламенту обходиться державі в 2 млн. 300 тис. грн. Помножимо цю суму на кількість днів блокування й одержимо колосальну цифру — 28 млн. 500 тис. грн. Саме стільки коштували платникам податків дні, які депутати прогуляли.

На другій сесії прийнято в цілому 39 законів. Тобто в середньому за один пленарний день парламент ухвалював 1,5 закону. У перерахуванні на кількість робочих днів другої сесії виходить, що кожний із ухвалених законів обійшовся країні в 6 млн. 074 тис. бюджетних грошей. Це занадто висока ціна в період економічної кризи. Президент, уряд, парламентська більшість вносять дуже важливі для розвитку держави законопроекти, а з боку наших опонентів чути лише лемент, стукіт і свист.

Деякі лідери опозиції спочатку блокують трибуну Верховної Ради, вимагаючи зустрічі з главою держави, а потім подитячому непослідовно не йдуть на цю зустріч. Тим самим позбавивши себе можливості донести свою точку зору і своїх виборців Президентові країни. Це шлях у нікуди. Тому вважаю за необхідне нагадати колегам, особливо тим, хто вперше опинився в цій залі: парламент — це майданчик для пошуку компромісу на основі чіткої політичної позиції, підкріпленої професійними аргументами. А не арена для біганини по залі.

Петро СИМОНЕНКО (фракція КПУ):

— Жодних переконливих аргументів на користь асоціації з ЄС в уряду і політичних сил, які ратують за таке приєднання, немає. Крім як загальних заклинань про так звані європейські цінності та стандарти. Підкреслю — брехливі цінності та подвійні стандарти. Це коли говорять про свободу й розганяють демонстрації трудящих, котрі обстоюють свої права, палицями і водометами. Коли говорять про права людини і ведуть тотальне стеження за геть усіма. Чого тільки вартує останнє викриття про таємні програми спецслужб Європи і США. Це коли говорять про боротьбу з тероризмом і продають зброю терористам, що скидають законний уряд. Коли кажуть про мир і бомблять мирні міста в центрі Європи, як це було з Югославією. Європі й транснаціональним корпораціям не потрібна промислово розвинена, освічена і процвітаюча Україна. Європі потрібні українські чорноземи, надра та робоча сила. Щоб на горбі наших трудящих стабілізувати власну економіку і понизити градус соціальних протестів, що охопили всю Європу, та й увесь капіталістичний світ. За найскромнішими підрахунками, прямі втрати Держбюджету України після створення Зони вільної торгівлі з ЄС становитимуть до 10 % ВВП. Джерел ліквідації цього дефіциту, крім нарощування позик, нема, і не передбачається. Україна з рівнем продуктивності праці, одним з найнижчих у Європі, добровільно затягує соціально-економічну петлю на шиї власного народу. Нагадаю, на кінець червня гарантований державою борг України перевищив 68,5 млрд. доларів США. Ще не підписавши Угоди про асоціацію, але дотримуючись вказівок ЄС і МВФ, в Україні реалізується курс на антисоціальні реформи: медичну, пенсійну, адміністративну, житлову, освіти і т. д. За рекомендаціями ЄС скорочуються соціальні програми, не виплачуються й затримуються зарплати і пенсії, у т. ч. учителям, медикам, чорнобильцям, ветеранам, інвалідам і дітям війни.

Особливо хочу звернути увагу на те, що в основі євровибору України лежать не інтереси простих людей, а інтереси української сировинної олігархії і передусім — хімічної та металургійної, а також інтереси компрадорського капіталу, торгашів-імпортерів. Тобто інтереси як влади, так і тих, хто називає себе опозицією.

Арсеній ЯЦЕНЮК (фракція «Батьківщина»):

— Протягом багатьох пленарних засідань ми говоримо про те, що Україна має стати членом Європейського Союзу, про те, що потрібно поважати права і свободи людини і громадянина, про те, як кожна партія і фракція, і, напевно, кожен окремо взятий народний депутат борються за те, щоб в Україні було щастя і добро. Але сьогодні хочу опустити всю риторику і навести кричущі факти знущання з людини, якій 29 років. Яку перевертні в погонах

імені міністра Захарченка в Миколаєві зґвалтували, побили, а потім повернулися, щоб убити. Це ті, які по закону, честі й совісті, які носять погони не для того, щоб знущатися з українців, а для того, щоб їх захищати. Ці люди повинні бути передані не просто під суд. Вони мають понести покарання. Бо основне, чого сьогодні вимагають українці в селі Врадіївка Миколаївської області, — справедливості. В Миколаївській області взагалі відбуваються жахливі речі. Це одна з найбільш криміногенних областей.

Сьогодні по всій країні люди бояться міліції, суду, прокуратури. Люди бояться кожного, хто отримав владу від людини, яка має керувати в державі. Шановні Володимире Васильовичу (Рибак) та Олександре Сергійовичу (Єфремов). — **Ред.**), міністр внутрішніх справ Захарченко — ваш ставленик і Президента. Міністра — в парламент! Цього не можна пропус-

Арсеній Яценюк: Сьогодні по всій країні люди бояться міліції, суду, прокуратури

Міжфракційне об'єднання обстоюватиме принципи відкритості

Учора народні депутати Юрій Мірошниченко (фракція Партії регіонів), Леся Оробець та Андрій Шевченко (фракція «Батьківщина»), Юрій Сиротюк (фракція «Свобода») зареєстрували міжфракційне об'єднання «Відкрита громадянська платформа».

«Ми констатуємо, що український політикум потребує змін. Ми свідомі, що вихід з політичної та економічної кризи можливо знайти, лише поновивши довіру між політиками та громадянами. А це можна зробити лише через практичні справи, через особисту причетність до творення нової політичної культури та спільних дій політиків та громадян. Відтак ми відкриті до співпраці. Група відкрита для приєднання народних депутатів та закликає громадські організації, експертні середовища пропонувати свої законопроекти та ініціативи, які зміцнюють права і свободи людини, посилюють демократичні інститути, стверджують верховенство права та сприяють становленню економічних свобод в Україні», — йдеться у меморандумі міжфракційного об'єднання.

Від громадянського суспільства участь братимуть активісти та експерти з понад двадцяти організацій, які входять до партнерс-тва «Новий громадянин». Уже складено перелік із тридцяти законопроектів для ухвалення в парламенті, який надалі доповнюватиметься новими пропозиціями від громадськості. Зокрема, народним обранцям для якнайшвидшого ухвалення запропоновано такі законодавчі ініціативи: про внесення змін до законів та нормативних актів, що узгоджують чинне законодавство із Законом «Про доступ до публічної інформації»; про суспільне мовлення; про роздержавлення ЗМІ; про оприлюднення звітів про закупівлі, які здійснюються підприємствами, що створені або контролюються державними органами та органами місцевого самоврядування; про відкритість використання публічних коштів задля забезпечення публічного доступу громадян до інформації щодо використання публічних коштів.

Також громадськість пропонує парламентаріям зробити відкритими засідання комітетів для журналістів, експертів та помічників народних депутатів (окрім засідань, що відповідно до законодавства буде оголошено закритими).

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Опозиція хоче розмежувати відповідальність

На червневій сесії ПАРЄ українське питання зайняло майже 90 відсотків часу обговорення європейських парламентаріїв. Про це під час брифінгу розповів народний депутат від фракції «Батьківщина» Сергій Соболєв.

«На жаль, Україна звучала в трьох резолюціях, і не в найкращому світлі. Перша стосувалася подолання корупції, друга — поділу понять політичної та кримінальної відповідальності, а третя — рівного доступу до медичної допомоги. І всі ці резолюції було вибудовано на негативних прикладах української дійсності», — зазначив народний обранець.

За його словами, нині Україна перебуває на 43-му місці із 47 країн, які входять до Ради Європи, у питанні боротьби з корупцією. У світовому рейтингу Україна посідає останнє місце із 144 країн.

Що стосується другої резолюції, то, як повідомив парламентарій, у ній ідеться про кримінальні справи проти Юрія Луценка та Юлії Тимошенко. Зокрема, в тексті документів вказані деякі посадові особи і державні чиновники. «Ім'я заступника Генпрокурора Рената Кузьміна було чітко внесено в цей документ. Він був організатором цього переслідування. Політики мають нести політичну відповідальність перед своїми виборцями, а не бути предметом розправи», — підкреслив С. Соболєв.

Народний депутат від фракції «УДАР» Ірина Геращенко наголосила, що опозиція пропонуватиме внести зміни до законодавства для розмежування політичної і кримінальної відповідальності. «Це надзвичайно важливе питання, і ми апелюватимемо до влади дослухатися до рекомендацій для того, щоб під надуманими приводами опоненти влади не опинилися у в'язниці», — зазначила вона.

Народний депутат від фракції «Свобода» Олег Панькевич також повідомив, що під час сесії ПАРЄ була прийнята ще одна резолюція — «Про народні протести і виклики свободам зібрання, медіа і слова», яка теж стосується України. «Рада Європи відзначає, що під час мирних зібрань відбувалися факти порушення законодавства, прав людини. Це дає нам сигнал, що європейські інституції не закриватимуть очі на події, які також відбуваються в Україні щодо мирних зібрань. Згадується і те, що під час акцій протесту порушуються права журналістів, і приклади в Україні є очевидними», — сказав він.

Але, за його словами, під час сесії ПАРЄ були й позитивні моменти. Зокрема, міським головам Євпаторії і Тернополя вручили дипломи Ради Європи за роботу органів місцевого самоврядування стосовно покращення відносин з європейськими містами.

Сергій МЮЛЕР.

ІЗ ВИСТУПІВ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Віталій КЛИЧКО (фракція «УДАР»):

— На сьогодні головним завданням парламентаріїв є ухвалення законів щодо підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Про які європейські стандарти ми можемо говорити після

кати. Міністр має звітувати про те, що відбувається в Україні, що відбувається з українською міліцією. Чому міліція покриває тих, хто б'є журналістів? Чому міліція стала ґвалтувати українців? Отож, пане Голово, для того, щоб парламент працював сьогодні, я звертаюся до вас: знайдіть міністра Захарченка і запросіть до українського парламенту. Ми вважаємо, що в Україні не може бути такого міністра внутрішніх справ, який не контролює свою міліцію, яка знущається, б'є і ґвалтує українців. Такої міліції і такого міністра не треба.

того, що відбувається в країні? Про які права та безпеку громадян ми можемо говорити? Четверо депутатів нашої фракції нині виїхали до Миколаївської області, щоб на місці розібратися з ситуацією. Ми вважаємо, що міністр внутрішніх справ має нести персональну відповідальність за дії співробітників правоохоронних органів. Міністр МВС Захарченко має прийти до парламенту і прозвітувати щодо протиправних дій міліції не лише на Миколаївщині, а взагалі в країні. Лише за останні тижні — напади на журналістів, стрілянина, зухвале зґвалтування та ДТП. І все це не через бездіяльність, гірше — за участю міліції. Чи є в країні правоохоронні органи? Тут має йтися не лише про відставку міліцейського начальства. Безкарність породжує нові злочини — більш цинічні і страшні. Правоохоронні органи перетворюються на угруповання бойовиків і тримають у страху мирних людей, прикриваючи один одного. Відповідальність за такі дії має нести міністр внутрішніх справ персонально. І це буде підтвердженням європейських прагнень України.

Шановні колеги, щодо євроінтеграційних процесів. Вимоги ЄС зрозумілі. Перелік питань, які стали каменем спотикання, також відомий кожному з нас. Ці рішення Верховна Рада мала ухвалити вже давно, якби на це була політична воля влади. Ми робимо все, щоб було прийнято всі необхідні для підписання Угоди закони. І ми не дамо жодного шансу зірвати Вільнюський саміт. Тому ми хочемо бачити в парламенті на оголошеному Дні Європи профільних міністрів та керівництво уряду. Щоб отримати відповідь: як готувалися ці законопроекти і чому багато з них написано так непрофесійно, що партія влади відмовляється голосувати за них. Далі профільні комітети парламенту зобов'язані вдосконалити ці проекти для ухвалення їх у цілому. Нагадую, комітет може ухвалити рішення працювати в міжсесійний період. А над європейськими законопроектами треба працювати публічно, із залученням експертів, журналістів, громадськості. Коли закони будуть готові, пропоную зібратися на позачергову сесію й ухвалити їх.

Олександр СИЧ (ВО «Свобода»):

— Країна вступила в новий етап «покращення» вже «покращеного» життя. Індекс реального ВВП досяг від'ємного показника — мінус 1,3. Валютні резерви Національного банку за минулий рік зменшилися

на 7,2 мільярда. Зростає від'ємне сальдо зовнішнього торгового балансу, державний борг зріс на 4,7 мільярда гривень. Прибутки підприємств за І квартал 2013-го порівняно з минулим роком зменшилися на 4,2 мільярда гривень, збитки зросли на 3 мільярди. Скарбниця порожня — останні два тижні на скарбничих рахунках немає коштів для зарплат і виплат відпускних бюджетникам. В Івано-Франківську скарбниця блокує майже 14 мільйонів гривень — це невідремонтовані дороги, садочки, школи.

За даними ООН, близько 80 відсотків українського суспільства перебуває на межі злиденності. Водночас 100 олігархів України за попередній рік збільшили свої доходи на 1 мільярд, і вони сумарно досягли 55 мільярдів.

Замість того, щоб займатися поліпшенням економіки, нинішній режим сіє розгул криміналітету в державі і міжнаціональну ворожнечу. Зведення — немов із фронту бойових дій українського суспільства проти владного криміналітету: два п'яні співробітники СБУ в Києві вчинили жахливу аварію, начальник Буського райуправління юстиції у Львівській області, займаючись браконьєрською діяльністю, убив двох людей, у Дніпропетровській області громада перекрила трасу Дніпропетровськ—Київ на знак протесту проти рейдерського захоплення цьогорічного врожаю. Вершиною безкарності є події у Врадіївці Миколаївської області, де співробітники МВС зґвалтували жінку.

У державі зруйновано судову систему, триває знищення місцевого самоврядування в Україні та українського парламентаризму. Суспільство стоїть на порозі революції — це та війна, про яку ви любите говорити. І від нас, всього українського парламенту, всіх без винятку фракцій, залежить: ця війна і ця революція набере кривавого ленінсько-більшовицького характеру, чи ця революція як докорінна зміна всіх царин життя і докорінна зміна постсовецького, постколоніального криміналізованого державного управління буде мирною і цивілізованою.

ОФІЦІЙНО

ЗВЕРНЕННЯ

Ради національних товариств України в зв'язку з 70–ми роковинами трагічних подій на Волині

Понад 20 років Україна та Польща намагаються перегорнути трагічну сторінку спільної історії, віддати шану всім жертвам Волинської трагедії і шукають шляхи до загального примирення.

Історичне примирення між нашими народами повинно опиратися на внутрішнє каяття та збереження в пам'яті всіх жертв подій трагічного минулого. Треба позбавитись бажання зведення рахунків та пошуку винних. Кожна зі сторін має вимагати перш за все чесності від себе. Правда може бути болісною, але вона повинна звільнити наші серця від ненависті і бажання помсти.

Якою має бути пам'ять про трагедію Волині? Це пам'ять не лише двох народів, це пам'ять всього людства — віддання честі і поваги всім жертвам без винятку.

Від імені Ради національних товариств України звертаємось до громадськості України та Польщі — подолаймо у наших серцях ворожнечу, демонструючи цим нашу віру у вищу правду, силу любові і взаємного прощення. Добросусідство наших народів буде кроком до повного поєднання молодих поколінь.

Давайте помолимось у дні сумних роковин за душі безвинно убитих, шануємо пам'ять всіх жертв цієї величезної людської трагедії Хвилиною мовчання та скажемо собі: «Більш ніколи!», «Більш ніколи!». І запалимо Свічку — нашого вічного болю і пам'яті, позбавленої злоби і бажання помсти.

Подамо ж один одному руки примирення.

Прийнято 30 травня 2013 року керівниками 48 національних товариств — представників 30 національностей.

Ілля ЛЕВІТАС,
президент Ради національних товариств України.

У зв'язку з виключенням із списків, вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів

народного депутата України Бублика Ю.В.:
Присяжнюк Валерії Георгіївни (номер посвідчення 368/23),
Ходос Мар'яни Миколаївни (номер посвідчення 368/09);

народного депутата України Королюка В.А.:
Іжиці Юрія Борисовича (номер посвідчення 377/05),
Сиченка Віктора Володимировича (номер посвідчення 377/22);

народного депутата України Мартиненка М.В.:
Нерети Олександра Миколайовича (номер посвідчення 87/19);

народного депутата України Федоряка Г.Д.:
Марусенко Оксани Миколаївни (номер посвідчення 424/19).

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів

народного депутата України Деревляного В.Т.:
Ткаченка Олександра Валерійовича (номер посвідчення 106/31);

народного депутата України Мочкова О.Б.:
Меметова Амета Енверовича (номер посвідчення 167/14);

народного депутата України Сольвара Р.М.
Григоришина Романа Мирославовича (номер посвідчення 316/21);

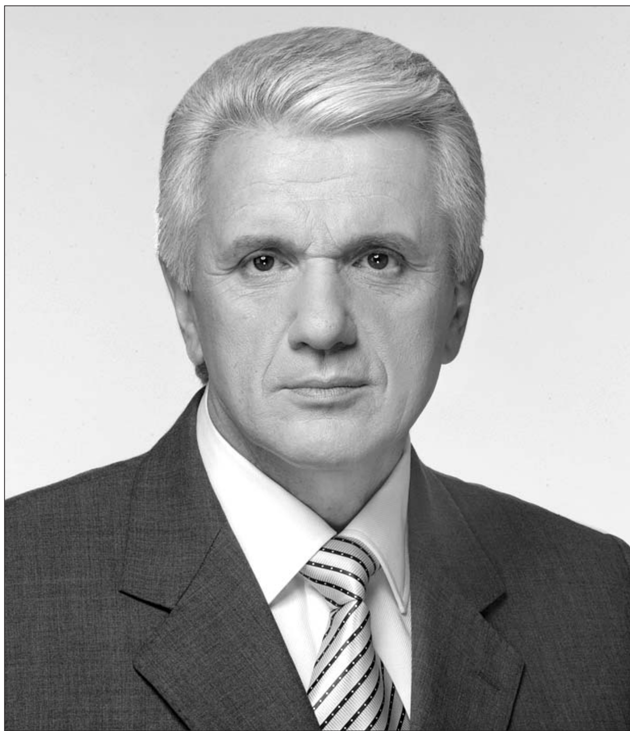
народного депутата України Федоряка Г.Д.:
Насірова Валентина Максимовича (номер посвідчення 424/11);

народного депутата України Шульги В.П.:
Мироненко Наталії Михайлівни (номер посвідчення 384/21),
Мірошниченко Віри Яківни (номер посвідчення 384/20),
Сагача Анатолія Григоровича (номер посвідчення 384/16),
Хоменко Альбіни Миколаївни (номер посвідчення 384/19).

Управління кадрів.

Україно–російські відносини: історичний контекст і сучасність

Виступ на Міжнародній конференції «Російсько-українські відносини: реалії і перспективи» 25 червня 2013 року

Україно-російські відносини перебувають сьогодні в такій точці біфуркації, коли вони неминуче повинні або покращитися, або далі погіршуватися. Переконаний, що всі ми є прихильниками першого варіанта.

А якщо так, то тема наших відносин не повинна бути пов'язана із суспільною ортодоксією, яку значною мірою персоніфікують політики. З одного і з другого боку нерідко переважають спрощені лінійні інтерпретації, традиційний набір мантр і кліше замість відповідально-професійного цілісного підходу. Тим більше коли «доповнюють» це якісь напівзасекречені, напівзакриті заходи (на кшталт форумів інтелігенції) для вузького кола «фахівців широкого профілю», особливо в делікатних і тонких гуманітарних питаннях. І навіть спільна підготовка якихось видань, котрі бачили тільки їх автори й, можливо, керівники відповідних наукових і навчальних закладів.

За шаблоном корпоративні інтереси видаються за пріоритети державної політики. А саме ставлення до Росії в Україні є ключовим критерієм позиціонування й ідеологічного розмежування політичного класу, нав'язуванням виборцям своєї позиції в періоди політичних кампаній.

Хоча, здавалося б, саме зараз уже має бути цілком очевидним розуміння незаперечного факту: характер україно-російських відносин є визначальним у плані збереження політичного, економічного й військового суверенітету Української держави.

Водночас особливість і складність моменту полягає в тому, що таке розуміння перекривається ідеєю політичної асоціації й зони вільної торгівлі з ЄС. Українські політики й політсили, за окремими винятками, повністю перемкнулися на змагання щодо того, хто більше європеєць.

Така обставина не має бути приводом для песимізму або політики перечекати. Перечекати життя не можна. Як на мене, потрібно розширити рамки діалогу й відмовитися від шаблонного мислення. Ми повинні історично дивитися один на одного, так само, як і на світові процеси. Важливо вийти із XX століття й ураховувати, що вже XXI сторіччя. Розуміти природу суспільного розвитку. І, отже, сучасні виклики.

За такого підходу неодмінно прийдемо до розуміння зниження ролі національних держав у системі світоутворення. До необхідності розумного звільнення від обмежень, накладених ними.

Для відповіді на найважливіші проблеми епохи глобалізації дедалі затребуванішими будуть утворення наднаціонального характеру при збереженні суверенітету традиційних держав, у межах яких вирішується більшість завдань практичного характеру.

У таких умовах нового звучання набуває поняття «державний суверенітет».

Слід звернути увагу на додаткові чинники, що впливають на цю обставину в наших відносинах. А саме: занепад світських ідеологій і реінкарнація релігійного аспекту у війнах, конфліктах і суперечках (питання майбутнього християнства й православ'я зокрема — окрема тема); для діалогу й стримувань є одна реальна обставина — володіння ядерною зброєю.

Врахування навіть цих двох чинників має спростити завдання подолання протиріч.

Україна є безумовно легітимною суверенною державою. І національною державою, на відміну від Росії.

Однак Україна іноді сприймається як «проблемне» і «неуспішне» державне утворення, що є джерелом нестабільності в регіоні.

За історичними аналогіями це нагадує ситуацію «полівасалітету» Гетьманщини 1650—1670-х років: балансування між навколишніми утвореннями, які підтримували існування її місцевої владної структури через нечітку приналежність. За тодішнім українським історичним досвідом, розпад цієї структури веде до «Руїни» і розчленовування в чужих «інтеграційних проектах». А збереження цілісності дає змогу майже досягти бажаних меж суверенізації за відповідних історичних умов. Деякі такі системні закономірності зберігають свою актуальність у наші дні.

Сучасною альтернативою (але не обов'язковою) є інтеграція з кимось із потужних центрів сили (ЄС або РФ). Що дасть змогу стабілізувати Україну в її межах і історичній перспективі «під патронатом». Або розчинити в політико-юридичному чи культурному вимірах. Уникнути таких альтернатив — основне завдання України.

Слід звернути увагу на те, що втрата культурної ідентичності, як правило, призводить до втрати суверенітету.

Не вдаючись у полеміку з «фахівцями» з мовної тематики, які виступали, наведу тільки цитату з резолюції VIII Всеросійської конференції РКП(б) «Про радянську владу на Україні»: «Члени РКП на території України повинні на ділі проводити право трудящих мас навчатися й розмовляти у всіх радянських установах рідною мовою, усіляко протидіяти спробам штучними засобами витіснити українську мову на другий план...»

Напевно, тоді думали глибше...

Парад суверенітетів, початок якому реально поклала Росія, повернув ситуацію до стану кінця XV—XVIII століть, коли Московська держава й Російська імперія прагнули об'єднати під своєю егідою «давньоруську спадщину».

Тому в широкому сприйнятті визначальний зміст сучасних російських проектів «інтеграції» містить інші асоціації стосовно європейського проекту: не об'єднання суверенних держав, а поновлення однієї суверенної держави шляхом поступального поглинання національних державних «новотворів», які «не відбулися» або довели свою «неуспішність». Іноді це має вигляд роботи над помилками.

Саме таке розуміння (усвідомлене або інтуїтивне) потенційними учасниками цих процесів виступає основною перешкодою інтеграційних процесів на пострадянському просторі. Отже, саме в цьому питанні потрібна докладна робота для того, щоб у людей з'явилося розуміння незаперечного історичного факту: ще жодна імперія після розвалу не відновилася.

Крім того, потрібно дати відповідь і на таке запитання: чи була Україна колонією Російської імперії?

Тісна взаємодія еліт Гетьманщини й Московської держави кінця XVII — середини XVIII століть робила Російську імперію певною мірою їх спільним проектом.

Відомо, що більшість церковних ієрархів Росії були вихідцями з Києва. С. Яворський став намісником патріаршого престолу, Ф. Прокопович — ідеологом самодержавної царської влади.

Самої концепції існування України в імперських колах не було. Україна ніколи не становила до 1917 року адміністративної цілісності в межах імперії, щоб говорити про концептуальну політику стосовно неї.

Виходячи з цієї логіки, сама теза про окремість українства розглядалася як замах на єдність російського народу.

Українці-малороси зазнавали дискримінації не на індивідуальному, а на колективному рівні, як спільність — у разі самоідентифікації окремо від Росії.

Про «колоніалізм» у класичному політико-економічному й військовому вимірах ми не можемо говорити, але про етнокультурну нерівність — так.

УРСР була безумовно політичним втіленням частини національних почуттів, оскільки робила українськість явищем легітимним. Водночас вона робила українськість тільки інструментом для територіального розширення радянської держави.

УРСР стала імітацією української національної державності в територіальних межах III Універсалу Центральної Ради.

Якщо дотримуватися серйозних позицій на поглиблене співробітництво, то не слід забувати й застереження В. Леніна, викладених у роботі «До питання про національності або про «автономізацію»: природно, що «свобода виходу із союзу», якою ми виправдовуємо себе, виявиться нічого не вартим папірцем, неспроможним захистити інородців від навали тієї істинно російської людини, великороса-шовініста, по суті, негідника й гвалтівника, яким є типовий російський бюрократ.

До речі, цей ленінський лист зачитали на XII з'їзді РКП(б) по делегаціях, і тільки. Уперше його було надруковано після XX з'їзду КПРС.

Насамкінець — про аспекти «спільної історії». У РФ інтерпретації вітчизняного історичного процесу мало відрізняються від концепцій «Синопсису» XVII століття, Карамзіна XIX століття, радянського шкільного підручника. Відповідно щодо сюжетів, які становлять основи української національної ідентичності, росіяни, як правило, просто не інформовані.

«Українські сюжети» у популярному вимірі стосуються тільки моментів «добровільного входження — возз'єднання» і спроби «зрадництва — відокремлення».

Щодо мотивацій неспільної з Росією історичної долі інформація взагалі відсутня.

З таких позицій сама незалежність України в частині російських політичних кіл має вигляд досить результат історичної випадковості, несправедливості. І як те, що кожна несправедливість повинна бути виправлена.

У цьому плані ставлення політичного істеблішменту мало в чому відрізняється від поширених думок людей, оскільки для альтернативного погляду не було політичних мотивацій.

Такі мотивації необхідно напрацьовувати виходячи з необхідності нової якості нашого співробітництва й взаємодії.

Володимир ЛИТВИН,
академік НАН України.

Розстрочка виконання рішення суду не потребує відкриття нового виконавчого провадження

Ухвала про розстрочку виконання рішення господарського суду не є підставою для відкриття нового виконавчого провадження. Таке рішення оголосив учора Конституційний Суд України (КСУ) у справі за зверненням акціонерної компанії «Харківобленерго» щодо офіційного тлумачення положень пункту 2 частини другої статті 17, пункту 8 частини першої статті 26, частини першої статті 50 Закону України «Про виконавче провадження».

Суд вважає, що розстрочка виконання рішення має базуватися на принципах співмірності і пропорційності з метою забезпечення балансу прав і законних інтересів стягувачів і боржників. Вирішуючи питання про розстрочку виконання рішення, суд не може змінювати суті винесеного у справі рішення. Отже, ухвала господарського суду про розстрочку виконання рішення спрямована на забезпечення повного виконання рішення суду і відповідного судового наказу та є допоміжним процесуальним актом (документом) реагування суду на перешкоди, які унеможливлюють або ускладнюють виконання його рішення. Така ухвала має похідний характер від рішення суду, яким справу вирішено по суті, і є обов'язковою для державної виконавчої служби при виконанні відповідного судового наказу у межах відкритого виконавчого провадження.

Вшанували пам'ять творців держави

Традиційно перед Днем Конституції делегація волинських журналістів відвідала польське місто Хелм і поклала квіти до будинку, де 17 вересня 1866 року народився видатний український історик, перший Президент Української Народної Республіки Михайло Грушевський.

Вінок від працівників ЗМІ було також покладено на старому цвинтарі біля колишнього православного собору, а нині — базиліки римо-католицької церкви, на могилу колишнього прем'єр-міністра уряду УНР Пилипа Пилипчука.

Микола ЯКИМЕНКО.
Фото автора.

Делегація з Волині сфотографувалася на згадку біля будинку, де народився Михайло Грушевський.

Студенти і викладачі проти об'єднання вишів

КОНФЛІКТ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час акції.

Фото з сайту vgorode. ua.

Реформування загрожує вступній кампанії

На думку учасників акції, у результаті такої реорганізації, цілісний майновий комплекс Дніпропетровського державного аграрного університету буде передано зі сфери управління Міністерства аграрної політики і продовольства до сфери управління Міністерства освіти і науки. У такий спосіб ДДАУ може втратити декілька тисяч гектарів орних земель і сім навчальних корпусів у центрі Дніпропетровська. Можливо, ці ласі шматки і стали справжньою причиною «реорганізації».

«Звертаємося до вас із проханням зберегти один з найстаріших і найпотужніших аграрних університетів України, який займає передову позицію серед установ відповідного профілю, — заявлено у зверненні вченої ради ДДАУ до Президента України, Прем'єр-міністра, міністра освіти і науки. — Постанова Кабінету Міністрів про реорганізацію (ліквідацію) Дніпропетровського державного аграрного університету є алогічною». Зокрема, агрономія, ветеринарна медицина, гідромеліорація, харчові технології, водні біоресурси тощо не можуть бути об'єднані у структурі економічного університету.

У міністерстві зазначають, що в процесі об'єднання ВНЗ буде створено робочу групу, яка й визначить структуру університету, інститутів, факультетів і кафедр. «Потім оберуть вчену раду й ректора. Але існуючі ВНЗ не будуть закриті, — пообіцяв журналістам міністр освіти Дмитро Табачник. — У постанові Кабміну йдеться, що студенти, аспіранти продовжують навчання за тією спеціальністю, на яку були прийняті. Викладачі переходять із тією само заробітною платою. Кафедри зберігаються, факультети можуть зберігатися, а можуть об'єднуватися — як вирішить учена рада».

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

«Студентів накручують університетські «феодали» — проректори, головбухи, секретарі, — заявив журналістам міністр освіти Дмитро Табачник. — На утримання одного проректора, його секретарів і водія в рік іде півмільйона гривень. У трьох ВНЗ їх 15, а в новому буде п'ять. Гроші, що вивільнилися, можна буде спрямувати на ремонт гуртожитків, нові меблі, стажування студентів. Агроуніверситет своєї землі не втратить, вони залишаться державністю».

Потрібні аграрії–митники?

Перший заступник міністра МОН, який терміново прилетів зі столиці, заявив студентам і викладачам, що уряд і міністерство завжди стояли, стоять і стоятимуть на тому, що існуюча вже багато років система освіти повинна розвиватися. Додавши, що в тих умовах, у яких працює економіка країни, в яких розвиваються навчальні заклади, створення нового навчального закладу в Дніпропетровську — це крок уперед, що має велику перспективу.

«Разом з об'єднанням ставиться мета зберегти всі ті досягнення, які були зроблені установами за роки своєї історії, — додав Євген Сулима. — У рамках Дніпропетровського економічного університету будуть збережені всі перелічені напрями, у тому числі й аграрний».

За словами першого заступника міністра, всі об'єднані спеціальності в новому ВНЗ розвиватимуться на рівних. Кожен із представлених напрямів буде реалізовуватися у формі окремого інституту, що лежить у структурі університету. «Саме поняття «економіка» не має на увазі існування винятково фінансів, — розмірковує він. — Економіка — це складна система, яка складається з безлічі секторів, одним із яких є аграрний сектор. В аграріїв з'явиться можливість за рахунок інших спеціальностей підтримати аграрний напрям».

Ректор ДДАУ Анатолій Кобець не виключає, що коли їхні зусилля не увінчаються успіхом, то на боротьбу зі скасуванням рішення про ліквідацію дніпропетровських ВНЗ буде піднято батьків студентів і дніпропетровських аграріїв.

«Це нелогічне рішення. У профільних міністерствах, до яких належать ВНЗ, до останнього моменту вважали його жартом, — заявив він. — У структурі Аграрного університету перебуває шість коледжів, які не входять у схему об'єднання ВНЗ. Фактично зараз Аграрний університет ліквідовано, але схеми об'єднання з Митною академією на даний момент немає. У разі, якщо студенти університету не знайдуть підтримки у влади, вони мітингуватимуть скрізь, де це можливо. 1 вересня студенти пікетуватимуть Дніпропетровську облдержадміністрацію повторно».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

ТОЧКА ЗОРУ ОГЛЯДАЧА

Три роки тому з'явилася Стратегія інноваційного розвитку України в умовах глобалізації, яка мене особисто дуже обрадувала. Вона з усією відповідальністю констатувала колосальне відставання країни в інноваційному, технологічному розвитку від розвинених економік. І цілком резонно розглядала завдання підготовки висококваліфікованих кадрів, як першочергове. Аграрному сектору потрібні не просто ветеринари, зоотехніки або агрономи, а фахівці, здатні витримувати конкуренцію з європейцями або американцями. А скільки саме потрібно тих або тих, ніхто не відповість, бо наша статистика бажає кращого, а ринок освітніх послуг не відповідає на виклики ринку праці. Підготувати фахівців, які відповідають усім запитам часу, наша вища освіта і наука не можуть досі, тому прагнення влади поліпшити структуру освітньої підготовки майбутніх аграріїв можна тільки вітати. Погано те, що втілення в життя цього прагнення пішло накатаною колією — без попереднього обговорення і нахраписто. Однак, як підтверджують останні події, нинішні виші вже не хочуть ухвалювати зміни як належне. І на це чиновникам доведеться зважати.

Сергій БОРИСЕНКО.

А ТИМ ЧАСОМ

Кулуарні рішення

Ще не забуті скандальні наміри Міністерства освіти і науки підпорядкувати аграрні університети. Тоді окремі ректори гучно кричали «Одобрямс», більшість педагогічних колективів виступила проти. Їх почули — реорганізації не відбулося. Та минуло небагато часу, і МОН знову забажало взяти під своє крило аграрників.

Голова профільного парламентського комітету Лілія Гриневич рішуче виступає проти нерозумної оптимізації вищих навчальних закладів. І вимагає скасувати кулуарне рішення Кабінету Міністрів про реорганізацію Дніпропетровського державного аграрного університету .

«Цей заклад — один з провідних аграрних університетів країни, який працює з 1922 року. В ньому навчається близько 12 тисяч студентів і слухачів. Без згоди вченої ради, без згоди колективу приймається рішення про його реорганізацію і передачу з майновим комплексом Міністерству освіти і науки. І тепер цей університет входитиме до складу Дніпропетровського економічного університету», — зазначає Лілія Гриневич. Вона стверджує, що отримує багато звернень з приводу подібних «реорганізацій».

«На порозі вступної кампанії університети потрапили у ситуацію невизначеності. Потрібно затвердити прозорий порядок консультацій і згоди колективів, викладачів і студентів для прийняття рішень з реорганізації вищих навчальних закладів», — наголошує Лілія Гриневич.

Свою точку зору щодо ситуації в Південній Пальмірі оприлюднив народний депутат України **Юрій Сиротюк (на знімку)**, коментуючи засідання уряду, на якому побував.

Кабмін ухвалив рішення про приєднання Одеського державного аграрного університету до Одеської національної академії харчових технологій. «Рішення не було погоджено й навіть не обговорено з викладацьким та студентським колективами, навіть із представниками місцевої влади. Ба, більше, навіть деякі члени Кабміну застерігали: під час «оптимізації» та об'єднання різнопрофільних навчальних закладів кудись «зникають» значні території, які належали вишам», — підкреслив Юрій Сиротюк.

Крім того, КМУ ухвалив рішення про утворення Державного університету телекомунікацій. Цей крок передбачає об'єднання Державного університету інформаційних комунікаційних технологій з Військовим інститутом телекомунікації, Інститутом спецзв'язку і засобів інформації Київського політехнічного університету, а також Житомирського військового університету імені Корольова. А ще урядовці постановили віднести цілісний майновий комплекс Національного університету біоресурсів і природокористування України до профільного міністерства, повідомляє прес-служба Всеукраїнського об'єднання «Свобода».

Іван ІЛЛЯШ.

Метою створення економічного університету є удосконалення менеджменту

Про це повідомляє прес-служба Міністерства освіти і науки. «За результатами заяв голови Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти Лілії Гриневич у ЗМІ поширюється інформація про так звані «кулуарні» рішення Кабінету Міністрів щодо реорганізації, об'єднання вищих навчальних закладів, — йдеться у заяві. — Хотіли б поінформувати громадськість, що створення регіональних потужних університетів здійснюється на виконання Указу Президента України від 12 березня 2013 року № 128 «Про Національний план дій на 2013 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» та Указу Президента України від 25 червня 2013 року № 344 «Про національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року».

26 червня 2013 року на засіданні уряду схвалено розпорядження «Деякі питання утворення Дніпропетровського державного економічного університету».

Створення потужних університетів здійснюється шляхом об'єднання закладів різного профільного спрямування. Так, зокрема, був створений Криворізький національний університет, який утворили з технічного, педагогічного та економічного ВНЗ.

Протягом 2010—2013 рр. галузевим міністерством проведено роботу щодо створення 10 потужних університетів із 24 ВНЗ шляхом об'єднання або приєднання. Проект розпорядження КМУ погоджено з Міністерством економічного розвитку і торгівлі, Міністерством фінансів, Міністерством аграрної політики та продовольства, а також з Міністерством юстиції.

Усіма без винятку розпорядженнями уряду, що передбачають об'єднання або приєднання закладів, визначено, що студенти цих ВНЗ продовжують навчання у новоствореному закладі за відповідним напрямом (спеціальністю), а викладачі продовжують працювати у ньому, **стверджує прес-служба МОН.**

Ветеринарів готуватимуть харчовики?

В Одесі не вщухають пристрасті через рішення Кабінету Міністрів приєднати Державний аграрний університет до Національної академії харчових технологій.

Сьогодні в університеті готують ветеринарів, агрономів, землевпорядників та механізаторів. Цих фахівців тепер випускатиме Національна академія харчових технологій. Логіка чиновників у тому, щоб, так би мовити, об'єднати усі процеси — від землі до тарілки, і принагідно зекономити на фінансуванні. Однак науковці категорично не згодні. «Харчові технології — це, передусім, інженерні спеціальності, тоді як аграрії більше зав'язані на біології», — твердить проректор з наукової роботи ВНЗ Володимир Герасименко. За його словами, тоді вже логічнішими будуть інші «злиття» — наприклад, ветеринарів приєднати до медичного університету.

Насторожує викладачів і вже існуючий досвід «злиття». «Протягом року Академію холоду приєднали до Академії харчових технологій. Сьогодні від неї практично нічого не залишилося. Багато людей звільнено», — зауважує Володимир Герасименко. Тому обіцянкам «нікого не скорочувати» в університеті віри не йметь.

Крім того, як вважають викладачі, ще однією можливою причиною рішення приєднати їхній ВНЗ до академії є майно. За словами проректора, у проектах документів вказується, що студентів переведуть до академії, а питання нерухомої власності закладу там не розглянуто взагалі.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Без згоди вченої ради, без згоди колективу приймається рішення про реорганізацію

Міжнародна залізнична компанія PESA Bydgoszcz SA розглядає можливість інвестувати в Україну у виробництво рухомого залізничного складу на базі одного з українських вагонобудівних підприємств, *інформує прес-служба Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами*

До 5 липня у місті Бакталорантгаза (Угорщина) триватиме XVIII нарада уповноважених урядів України та Угорщини з питань виконання Міжурядової україно-угорської угоди про спільне використання та охорону транскордонних водних об'єктів, *повідомляє прес-служба Державного агентства водних ресурсів*

Бразильське бачення шляхів реформування РБ ООН

Учора розпочався дводенний візит до України Міністра зовнішніх зносин Федеративної Республіки Бразилія Антоніо де Агіара Патріоті (на знімку). ***Бразилія, стратегічний партнер України, є країною, яка, попри нещодавні внутрішні негаразди, продовжує розвиватися пришвидшеними темпами, відіграючи дедалі вагоміше місце в нинішній геополітичній структурі світу та в найвпливовіших міжнародних організаціях, зокрема, — ООН.***

Пропонуємо увазі читачів статтю глави зовнішньополітичного відомства Бразилії, надану «Голосу України», в якій викладене бразильське бачення шляхів реформування Ради Безпеки ООН, яке, на переконання світової спільноти, вже давно назріло.

Глобалізація Ради Безпеки ООН

Під час свого утворення ООН згуртувала 51 країну, сьогодні вона має 193 держави-члени. Однак, хоча Рада Безпеки була розширена в 1965 році збільшенням числа непостійних місць від шести до десяти, кількість її постійних членів не змінилася з 1945 року.

Відтоді світ пережив надзвичайні перетворення. На додаток до міждержавних конфліктів і розповсюдження зброї — зокрема, зброї масового знищення — виникли нові проблеми, такі, як тероризм та участь недержавних суб'єктів у внутрішніх конфліктах.

Тим часом глобальний розподіл економічної та політичної влади зазнав радикальних змін у своїй конфігурації, створивши умови для виникнення багатополюсного міжнародного порядку.

За цих умов застиглий склад Ради Безпеки став чинником відчутних обмежень для міжнародної спільноти при вирішенні глобальних проблем. Конфлікти тягнуться без належних дій з боку органу, створеного для їх розв'язання. Тисячі мирних жителів гинуть, переміщуються або зазнають жахливих порушень прав людини, у той час як Рада Безпеки виявляється неспроможною або не бажає діяти. Тож реформа Ради стає нагальною та необхідною.

Більшість держав—членів ООН стоять за створення нової Ради, з розширеним складом як постійних, так і непостійних членів. Ця більшість віддзеркалює зростаюче розуміння того, що світ був би стабільнішим і безпечнішим з оновленням та зміцненням багатосторонньої системи. Це означає збільшення кількості нових голосів для відображення світу, в якому ми тепер живемо. Тільки у цьому випадку Рада Безпеки матиме легітимність діяти у розв'язанні сьогоднішніх конфліктів.

Реформування Ради Безпеки відображатиме появу нових потужних держав та їх готовність внести свій внесок у підтримання міжнародного миру і безпеки. У фінансовій та економічній сферах ця нова багатополюсність вже призвела до зміни квот у Міжнародному валютному фонді та консолідації «Великої двадцятки» як основного форуму при здійсненні багатосторонньої економічної та політичної координації.

Контраст у питаннях миру та безпеки є вражаючим. Цілі регіони світу, такі, як Африка та Латинська Америка, виключені з ядра, що приймає рішення. Керівний орган, який не є репрезентативним, педалює невизначеність і розчарування серед тих, на кого поширюються його рішення, підриваючи його легітимність і, отже, ефективність його дій.

Найбільший ризик, що є перед нами, — це розмивання довіри до Ради Безпеки, а разом з тим — зменшення можливостей для боротьби з серйозною загрозою миру. Ми всі втратимо, якщо нові міжнародні кризи в кінцевому підсумку вирішуватимуть коаліції країн у кулуарах Ради Безпеки у спосіб, що зневажає міжнародне право.

Уроки недавнього минулого зрозумілі. У будь-якому конфлікті для досягнення миру необхідне бажання сусідніх країн нести відповідальність та брати участь у його розв'язанні. Тільки розширеній Раді Безпеки підвладне забезпечення ефективного вирішення конфліктів по всьому світу.

Міжнародне співтовариство не може дозволити собі розкіш відкладення реформи. Нашим обов'язком є збереження багатосторонньої системи підтримання миру і безпеки — досягнення міжнародної спільноти, що, незважаючи на його недоліки, допомогло врятувати планету від нової глобальної війни.

Лише збільшення числа постійних і непостійних членів може усунути нестачу репрезентативності у Раді Безпеки та пристосувати її до реалій XXI сторіччя. Якщо новим членам та регіонам не запропонувати місце за столом, Рада постане перед загрозою втрати авторитету при тому, що світ дедалі більше потребує ефективного врегулювання конфліктів, то буде набагато гірше.

Антоніо де Агіара ПАТРІОТА, Міністр зовнішніх зносин Бразилії.

«Третя сила» у геополітиці — міфи і реальності

Ситуація другої половини минулого століття у світі була більш-менш чіткою та зрозумілою. Протистояння двох непримиренних політико-економічних систем хоч і характеризувалося запеклою боротьбою за гегемонію на планеті, втім довгий час унеможливлювало переростання «холодної війни» в гарячу завдяки усвідомленню обома сторонами апокаліптичності застосування ядерної зброї. Також було зрозуміло, які держави та спецслужби стояли за тією чи іншою «народно-визвольною» революцією, «реакційним» державним переворотом, кризами на кшталт чехословацької, кубинської чи берлінської.

У новому тисячолітті після двадцяти років панування єдиної наддержави, схоже, ситуація змінюється, адже світ не на словах, а в реальності став багатополярним. З'явилися нові центри сили і політичної, й економічної. Хто нині сумнівається в тому, що дедалі більшу «геовагу» набувають об'єднані в ЄС європейські держави, Китай та Індія, які розвиваються прискореними темпами, або інші азійські «тигри». До цього треба додати сформовані нещодавно нові геополітичні об'єднання на кшталт БРІКС або Співдружності південноамериканських націй. Та й Росія не пасе задніх у цьому процесі, нарощуючи м'язи завдяки експорту своїх природних ресурсів та активно відновлюючи втрачений на певний час великодержавний статус. Не забуваймо і про Туреччину, яка протягом останнього десятиліття досягла значних економічних успіхів, перетворившись на найпотужнішу державу в регіоні Близького та Середнього Сходу.

Було б наївно сподіватися, що відносини між старими та новими світовими центрами й об'єднаннями характеризуватимуться виключно взаємодовірою та взаємоповагою. Адже прагнення до збереження або підвищення свого статусу вимагає гри за певними правилами, а часто-густо й зовсім без правил. Тобто нині ми стаємо свідками своєрідного «дежа-в'ю» часів вже згаданого двополярного протистояння, втім з новою специфікою. Йдеться про набагато більшу кількість «учасників» та їхніх інтересів, а також, окрім традиційних операцій спецслужб, активне та дуже успішне залучення сучасної комп'ютеризації та глобального використання соціальних мереж. І головне — про наявність утаємниченої «третьої сили», переважно зарубіжної, яку в більшості випадків важко визначити і яка, зокрема, успішно використовує для досягнення власних інтересів сучасні інформаційні можливості.

Ось деякі приклади останнього часу. Більш-менш зрозуміло, яка «третя сила» стоїть за гонконгівсько-російською «епопеєю» колишнього співробітника американських спецслужб Едварда Сноудена, котрий, попри вимоги Білого дому, не був виданий США, а успішно вилетів до Москви, де спокійно живе вже тиждень у міжнародній зоні столичного аеропорту. І не лише живе, а й встиг оприлюднити таємний документ про прослуховування американськими Агентством з національної безпеки телефонних ліній керівних органів Євросоюзу. Німеччина та Франція вже зажадали від США пояснень, а глава Європарламенту Мартін Шульц зробив різку заяву: якщо ці дані правдиві, це серйозно ускладнить відносини ЄС і Сполучених Штатів.

І все це відбувається одразу після «проходної» зустрічі лідерів США та Росії в рамках саміту G-8, пов'язаної з протилежними підходами сторін до розв'язання сирійської кризи, небажанням Москви піти назустріч останній ініціативі американського президента щодо додаткового взаємного скорочення ядерної зброї. А можливо, мета зазначеного — «вбити клин» між союзниками напередодні оголошених перемовин про створення зони вільної торгівлі між США та ЄС, яка, поза сумнівом, докорінно змінить усю геополітичну ситуацію не на користь, зокрема, російських та китайських інтересів.

У цьому контексті постає запитання: чому саме зараз екс-прем'єр-міністра Італії Сільвіо Берлусконі засуджено за зв'язок з неповнолітньою повією до семи років ув'язнення? І це при тому, що головний прибічник та особистий друг нинішнього президента РФ, фактично лобіст російських інтересів на Заході, протягом довгого перебування при владі неодноразово був звинувачений у різних злочинах та засуджувався італійським судом. І цього разу навряд чи С. Берлусконі опиниться за гратами, але пожиттєва заборона цьому політику обіймати державні посади, яку оголосив італійський суд, є промовистою.

Складніше визначити наявність дій «третьої сили» у скандалах довкола екс-президента Франції Ніколя Саркозі та двох впливових французьких економістів — Домініка Стросс-Кана та Крістін Лагард, колишнього й теперішнього глав Міжнародного валютного фонду (МВФ) відповідно. Зокрема, Н. Саркозі після програшу останніх президентських виборів одразу було обвинувачено правоохоронними органами Франції в незаконному отриманні значних сум на його передвиборну кампанію від лівійського диктатора Муаммара Каддафі, а також від спадкоємиці імперії «Л'Ореаль» Ліліан Бетанкур. Нині слідство триває, що ставить під пряму загрозу плани експрезидента повернутися в політику у 2017 році. Можливо, згадані дії слідчих органів є черговим підтвердженням дійсно правового статусу французької держави. Втім, не забуваймо, на відміну від нинішнього президента Франції Франсуа Олланда, його попередник завжди уважніше та приязніше ставився до французької зовнішньополітичної й економічної діяльності на російському напрямі.

Домінік Стросс-Кан подав у відставку з посади глави МВФ після звинувачень у нібито сексуальних домаганнях до покоївки нью-йоркського готелю. Хоча американський суд його виправдав, відставка все ж відбулася. На думку багатьох експертів, у такому розвитку подій не обійшлося без «зусиль» з боку найближчого оточення Н. Саркозі. Адже тодішній глава МВФ збирався балотуватися на президентський пост від Соціалістичної партії й був найзагрозливішим суперником тодішнього глави держави.

Версія надзвичайно правдоподібна, якщо б не одне «але». Згодом французька прокуратура зацікавилася й діями Крістін Лагард на посаді міністра фінансів Франції. Зокрема, її підозрюють у тому, що вона дала добро на виплату державою компенсації у розмірі 400 млн. доларів одній приватній фірмі, значно перевищивши свої повноваження. Поки що, після двох допитів нової глави МВФ та обшуку в її приватній квартирі, паризька прокуратура залишила К. Лагард у статусі «свідка». А за декілька місяців до зазначеного, у жовтні минулого року, в грецьких ЗМІ з'явилися повідомлення про передачу екс-міністром фінансів Франції своєму грецькому колезі списку двох тисяч високопоставлених греків, які мали валютні рахунки в швейцарських банках. Тобто, є підстави вважати: і попередній, і нинішній глави МВФ мають серйозні компрометуючі матеріали не лише на грецьких високопосадовців, які ухиляються від сплати податків.

Чи не є зазначені судові переслідування наслідком зусиль якоїсь «третьої сили», який вигідно тримати двох найавторитетніших фінансистів світу у «підвішеному» юридичному стані (до речі, проти Д. Стросс-Кана прокуратурою м. Лілль відкрито нове розслідування)? Особливо нині, коли боротьбу з офшорними капіталами та ухиленням від сплати податків оголошено західними лідерами одним з головних своїх завдань.

Щодо останніх протестних акцій у Туреччині та Бразилії, поза сумнівом, головно вони були спричинені явним незадоволенням громадськості політикою владних структур. Водночас заслуговує на увагу відсутність будь-яких впливових лідерів опозиції, які стали б на чолі протестів. Усі акції та багатотисячні демонстрації були організовані з допомогою Інтернету через соціальні мережі. Фактично, повторено на практиці сценарій «арабської весни», коли були повалені переважно диктаторські та авторитарні режими на Близькому Сході.

Хто за цим стоїть? За словами турецького прем'єр-міністра Реджепа Ердогана, «певні сили з-за кордону». «Їх мета — не дати розвиватися демократії, нашкодити економіці Туреччини», — напрямки заявив він минулого тижня. Схоже на правду, хоча й не доведену остаточно. Якщо заяви прем'єра відповідають дійсності, то «третій силі» вдалося досягти чимало: привернути увагу не стільки до «повзучої» ісламізації країни, як до незакоріненості в Туреччині демократичних принципів, до явних порушень прав людини, а отже, — до неготовності країни претендувати на членство в ЄС.

У бразильському випадку ситуація є схожою з деякими відмінностями. Гіпотетичним «силам з-за кордону» насамперед вдалося представити Бразилію, яка нині претендує на статус великої світової держави та активно виступає за багатополярність, як нестабільну країну з великою кількістю внутрішніх проблем. А отже, — як ненадійного міжнародного партнера, якому ще далеко до статусу окремого геополітичного полюсу.

Звичайно, викладені в цій статті думки, хоча й базуються на низці конкретних фактів та подій, є переважно гіпотезами. Можливо, з плином часу ми дізнаємося, що з висловлених припущень відповідає дійсності, а що — ні. Утім уже нині можна говорити про те, що на початку XXI сторіччя «третя сила», яка активно використовує нові можливості інформаційних технологій, перетворюється з міфу на реальність. І нам в Україні також треба це враховувати. Бо таких «сил» довкола нас не бракує.

Ігор ІЩЕНКО.

Нині ми стаємо свідками своєрідного «дежа-в'ю» часів двополярного протистояння, втім з новою специфікою

Продовжують свій політ

В Україну в рамках спільного українсько-британського військово-історичного проекту «Клуб аматорів стародавньої авіації «Air Squadron» прибула делегація політиків і бізнесменів Великобританії на чолі із членом британської королівської родини принцом Майклом Кентським **(на знімку)**. ***Члени британської делегації прилетіли до нас на раритетних літаках часів Першої та Другої світової війни. Серед них і унікальний радянський винищувач Як-3. А найдавнішим у колекції є літак «Tiger Moth».***

Проект відбувається за підтримки українських Президента й уряду.

У вівторок віце-прем'єр-міністр України Олександр Вілкул прийняв Принца Кентського в рамках реалізації цього проекту в нашій країні. «Реалізація спільних військово-історичних проектів є важливою складовою розвитку дипломатичних відносин між нашими державами. Вони надають поштовх співробітництву в сфері історичної та культурної спадщини», — **цитує слова віце-прем'єра його прес-служба.** «У раритетних літаків, що брали участь у війні, не буває вічної стоянки в ангарах. Вони продовжують свій політ в історії. Україна, як і Великобританія, має солідну історію військової авіації», — підкреслив Олександр Вілкул.

70-річний принц Майкл Кентський під час перебування в Україні літньої ескадрильї всесвітньо відомого британського авіаклубу «Air Squadron» («Клуб аматорів авіаційної старовини»), можливо, пілотуватиме один з літаків. **Як уже писав «Голос України»,** літня ескадрилья «Air Squadron» — гість не тільки Києва, а й Львова, Севастополя і також Вінниці. В українській столиці місцем базування ескадрильї став державний музей авіації України. Сьогодні тут відбудеться наземний показ літаків клубу, а 4 липня — польоти. У Львові — першому місті, куди прибула делегація, Його Високість поставив свічку за упокій загиблих у війні в костьолі ордену Єзуїтів. Він також відвідав оперний театр. Пізніше, на банкеті, на його честь згідно з військовою традицією Майкл Кентський вручений йому орден ім. Данила Галицького поклав у чарку з горілкою й випив її. Цікаво, що за протоколом принцові заборонено виголошувати тости й давати інтерв'ю.

У програмі перебування британських гостей у Києві — участь у зустрічах та культурних заходах, відвідування ДП «Антонов», аеродрому ЗС ПСУ у Василькові (Київська обл.), де пройдуть спільні польоти, Національного авіаційного університету, а також передача благодійної допомоги дитячій лікувальній установі Міністерства охорони здоров'я України.

Фото Євгенія КРАВСА.

В Івано-Франківську відкриють Інститут Конфуція

Підписанням угоди про співпрацю та створення Інституту Конфуція завершився візит китайської делегації з педагогічного університету Тяншуей міста Ланьчжоу (КНР) до Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (ПНУ). Інститут Конфуція стане першим науково-освітнім та культурним осередком на території Західного регіону, де вивчатимуть не тільки мову, а й філософію, культуру, мистецтво Китаю.

За словами ректора університету Ігоря Цепенди, нова інституція стане містком міжцивілізаційного діалогу та міждержавного обміну досвідом, уможливить студентські і викладацькі академічні взаємини та реалізацію спільних наукових проектів.

У свою чергу, ректор педагогічного університету Тяншуей Ду Сунці сказав: «Дедалі більше людей у світі прагнуть вивчати китайську мову, культуру, літературу та економіку. Саме тому і виникла ідея створення та поширення центрів Інституту Конфуція». Треба зазначити, що Прикарпатський національний університет протягом десяти років вивчення китайської мови став своєрідним центром китаїстики в Західному регіоні та активно продовжує формувати власну наукову школу, щорічно запрошуючи викладачів з КНР. Сьогодні ПНУ випускає магістрів з дипломами, захищеними в КНР, випускники китайського відділення не мають проблем з пошуком роботи, бо сучасні економічні та культурні взаємини, що відбуваються між Україною та Китаєм, потребують дедалі більшої кількості фахівців, які досконало володіють китайською мовою. В Україні центри Інституту Конфуція уже функціонують у Луганську, Києві та Харкові.

Галина БРУХАЛЬ.

На курорт — з фальшивими документами

У міжнародному аеропорту «Одеса» прикордонники затримали шістьох громадян Молдови з підробленими українськими паспортами.

Напередодні співробітники Білгород-Дністровського прикордонного загону одержали інформацію про те, що деякі пасажири під час перетину кордону можуть використовувати підроблені документи.

У результаті під час оформлення авіарейсу «Одеса—Анталія» прикордонники виявили у громадян Молдови шість підроблених закордонних паспортів України. У документах було замінено світлини власників та дані на інформаційній сторінці.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ФОТОФАКТ

Нічний парад плавучих платформ, декорованих яскравими композиціями з ліхтарів, відбувся в малайзійському адміністративному центрі Путраджайї.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Видавати паспорти у «штатному режимі» почнуть уже з 9 липня

Державна міграційна служба України (ДМС) обіцяє: найближчим часом ситуацію із затримкою видачі закордонних паспортів буде врегульовано. І вже з 9 липня українці зможуть отримувати документи для виїзду за кордон у штатному режимі. Про це учора під час брифінгу розповів голова ДМС Микола Ковальчук.

Чиновник пояснив: причиною перебоїв у видачі документів стала зміна виробника бланків паспортів. 26 червня цього року було проведено тендерну процедуру, за результатами якої відтепер ні закуповуватимуть ці бланки у державного підприємства «Поліграфкомбінат «Україна».

— З 2007 року паспорти з полікарбонатною сторінкою закуповувались у консорціуму «ЄДАПС». Це приватна структура, — пояснює Микола Ковальчук. — Але 26 червня було проведено тендерну процедуру закупівлі бланків паспортів для виїзду за кордон в одного учасника — ДП «Поліграфкомбінат «Україна». Це, між іншим, позиція і уряду, й держави загалом, що виробляти бланки має саме державне підприємство.

Тепер триває процедура оформлення необхідних документів, і уже 8 липня у ДМС планують укласти контракт із «Україною». Того дня, буцімто, почнеться друк паспортів.

За словами пана Ковальчука, максимальна потужність комбінату — 25 тисяч бланків на добу.

І уже з 9 липня українці почнуть отримувати свої документи. Усього зараз у черзі за паспортами перебувають близько 100 тисяч громадян.

Між тим, переконує чиновник, від зміни «виробника» бланків паспортів українці насправді тільки виграють. По-перше, суттєво знизиться вартість оформлення термінових паспортів. Подруге, надалі перебоїв у видачі документів бути взагалі не повинно.

— Раніше процес мав такий вигляд: ми отримували від «ЄДАПС» уже готові паспорти, приміром, на Іванова, Петрова і т. д. Запасів чистих бланків у нас не було. А зараз ми їх матимемо. І зможемо, побачивши, що бланки закінчуються, своєчасно їх ще замовити. І якщо знову повториться така біда, це вже буде повністю моя провина.

Щоправда, чи отримають компенсацію ті, хто постраждав через перебої у видачі паспортів цього разу, Микола Ковальчук не уточнив. Зізнався, що вирішувати це питання доведеться в судовому порядку.

Як відомо, останні кілька тижнів в Україні — затримки із видачею закордонних паспортів. Найбільше від цього постраждали охочі отримати термінові паспорти. Їхні документи на оформлення або взагалі не приймали, або вони не могли вчасно отримати свої паспорти.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ПЛАНЕТА

Свято Дунаю Закарпаття відзначило рекордною фотовиставкою

У міжнародний День Дунаю на пішохідному мості в Ужгороді стартувала виставка фотографій «Водна окраса Закарпаття». Вона стала рекордною для України як найдовша екологічна експозиція світлин — 144 метри! Фотовиставку присвячено красі та екологічним проблемам озер і річок Закарпаття. Збирали знімки з 10 квітня по 10 червня. Загалом надійшло 354 світлини з усіх куточків краю. А відібрано та надруковано — 173. Їх експонуватимуть до 6 липня.

— Дунай — найбільша міжнародна річка, адже у світі жодна інша водна артерія не з'єднує стільки країн, — зізнається координатор спільної Дунайської експедиції Ярослав Слободнік (Словаччина). — День Дунаю святкують 14 держав і багато з них справді заздрять Україні, адже тут щороку організовують дуже оригінальні заходи. Наприклад, таку виставку фото я не бачив у жодному куточку світу.

Фото для виставки подали не тільки українці, а й іноземці. «Сподіваємося, що ця експозиція стане окрасою Ужгорода і цими днями ще більше туристів приїдуть до нас подивитися на водне багатство Закарпаття», — впевнений національний експерт Міжнародної комісії із захисту Дунаю Олексій Ярошевич.

— Ми починали святкування Днів Дунаю з роботи з дітьми, а зараз дбаємо про привернення до проблематики річки абсолютно усіх, — каже Василь Манівчук, заступник голови Закарпатської обласної організації Всеукраїнської екологічної ліги.

— Багато світлин на виставку подали не фотографи, а наші інженери, — зізнається начальник Басейнового управління водних ресурсів р. Тиса (м. Ужгород) Володимир Чіпак. — Знімки взяті просто з життя. Ужгород важко нині уявити без річки. Але ми бачимо красу, та, на жаль, і трагічні моменти, коли річки стають небезпечні для людини. Сумні думки виникають, коли бачиш забруднену річку. Тому закликаємо усіх задуматися над цим. Я хотів би, щоб ми у річці бачили живий організм, який має право на життя і сам дає життя, у тому числі й нам з вами. Нам слід не боротися з повенями, а навчитися жити у цей період. Треба з повагою ставитися до водних ресурсів. Є країни, що не мають жодної річки. Тому ми повинні берегти наше водне багатство для своїх нащадків...

Святкування Дня Дунаю розпочато цьогоріч із фотовиставки в Ужгороді, яка зареєстрована в Національному проекті «Книга рекордів України», а продовжиться у селі Квасове Берегівського району на березі Боржави, де буде презентовано екологічну ініціативу: поблизу села на річці розчистять затор із пляшок та іншого сміття, а потім активісти піднімуться в гори, звідки Боржава бере початок.

Ірина БРЕЗА, Василь НИТКА.

На знімку: під час свята в Ужгороді.
Фото Г. РУДЕНКО.

Ракета-носій «Протон-М» з трьома навігаційними космічними апаратами «Глонасс-М» розбилася одразу після старту з Байконура (УНН)

Органи прокуратури готові до реформування, спрямованого на зміцнення законності в державі, заявив Генеральний прокурор України Віктор Пшонка під час зустрічі з Генеральним секретарем Міжнародної асоціації прокурорів Дерком Куіперсом у Єревані, де обидва високопосадовці перебувають з офіційними візитами *(Укрінформ)*

Зміни до пенсійного законодавства, які набрали чинності з 1 липня, це перший крок з модернізації пенсійної системи України. У підсумку, оптимізована пенсійна система має стати більш справедливою та орієнтованою на людину, заявила міністр соціальної політики України Наталія КОРОЛЕВСЬКА *(Укрінформ)*

Начальника Миколаївського облУВС звільнено

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У Миколаєві

О 16-й годині у Миколаївській обласній прокуратурі було призначено брифінг. З журналістами обережно розмовляв заступник прокурора області Дмитро Єфименко — на цій посаді він перебував рівно десять днів. Заступник прокурора повідомив, що справа про зґвалтування й побиття Ірини К. перебуває під його особистим контролем, її передали в прокуратуру області, нею займається група із трьох досвідчених слідчих. Затримані на підставі беззаперечних доказів і підозрюються в скоєнні злочину двоє: інспектор дозвільної системи Врадіївського райвідділу лейтенант міліції Дмитро Поліщук і його приятель, єгер місцевого лісгоспу (він же — таксист) Сергій Рябиненко.

Рябиненко повністю визнав свою провину й дає свідчення. Поліщук свою участь у злочині категорично заперечує. Так, лейтенант є племінником прокурора Заводського району Миколаєва, але це жодним чином не вплине на хід розслідування, запевнив заступник прокурора області. Щодо третього фіґуранта, сказав він, то капітан міліції Євген Дрижак проходить у справі як свідок. Він, як і раніше, ходить на роботу. Доказів і обґрунтованих свідчень проти нього немає. Того вечора Дрижак був на чергуванні, й відеореєстратор райвідділу не зафіксував його відлучення зі служби. Понад те, на записі реєстратора постійно присутня «частина тіла Дрижака», що дає змогу стверджувати: під час скоєння злочину капітан дрімав на диванчику в кімнаті відпочинку, що не є порушенням.

Після штурму райвідділу міліції.

Жорсткий диск відеореєстратора вилучено, його перевіряють на фальсифікацію запису. Крім того, проведено безліч слідчих дій, замовлено декілька експертиз (лише щодо Дрижака — 4), які дадуть змогу точно сказати, винен він чи ні. Але на це потрібен час.

Щодо запису відеокамери врадіївського магазину, де, як стверджує миколаївська правозахисниця Олена Кабашна, видно, що потерпілу силоміць заштовхують до машини троє чоловіків, заступник прокурора повідомив, що неможливо чітко ідентифікувати кількість учасників злочину. І насамкінець запевнив: усі злочинці понесуть заслужене покарання.

У Врадіївці

О 19-й годині біля приміщення районної міліції зібралося близько тисячі осіб. Вони були налаштовані рішуче й вимагали притягти до відповідальності Євгена Дрижака, в якого й раніше була в селищі досить сумнівна репутація. На стихійний мітинг прийшли, між іншим, люди, чиїх рідних і близьких катували в міліції, а також родичі декількох хлопців, яких місцеві «правоохоронці» довели до самогубства, катуваннями вибиваючи явки з повинною в злочинах, яких вони не скоювали.

Утихомирити натовп спробували голова райдержадміністрації Віталій Ростов і начальник райвідділу міліції Віталій Синицький. Їх засвистали. Чиновники спробували увійти до приміщення райвідділу, але тут хтось помітив (або йому здалося), що з вікна визирає усміхнений Дрижак...

Розлючений натовп кинувся на штурм. У вікна й двері полетіло каміння, яйця й навіть... пляшки із запалювальною сумішшю! Припарковані тут міліцейські машини розбили, ворота — виламали.

Міліціонери відступали, хтось забарикадувався в підвалі. У відповідь в юрбу з приміщення полетіли димові шашки. Одна з них, за словами очевидця, потрапила в жінку, яка прийшла на площу із трирічною дитиною. Жінку госпіталізовано. Як, нібито, і якогось чоловіка, який одержав вогнепальне поранення, оскільки міліціонери застосували табельну зброю, але, за їхніми словами, стріляли винятково вгору. Голова РДА, у свою чергу, стверджує, що госпіталізованих немає.

Уже після півночі у Врадіївку примчали начальник УВС області Валентин Парсенюк і зампрокурора області Дмитро Єфименко. Не одразу, але їм все-таки вдалося втихомирити бунтівників і вмовити їх розійтися. Коли площа спорожніла, сюди ввірвалися бійці «Беркута», які приїхали з Миколаєва й Первомайська. Рано-вранці площу огородили стрічкою, й експерти взялися ретельно збирати численні докази. Фасад приміщення райвідділу спотворений, на ньому видно сліди вибухів і крові, всі вікна й двері розбиті.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Фото з сайту http://news.pn/ru.

ФОТОФАКТ

Мітинг громадських активістів під стінами адміністрації Президента проти обмежень свободи мирних зібрань, а також свавілля міліції у селищі Врадіївка Миколаївської області.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відкрили сад скульптур

Перший у Херсоні сад скульптур відкрили на бульварі Мирному завдяки меценатам і талановитим різьбярам з усієї України **(на знімку)**. Шестеро скульпторів з Києва, Краматорська, Харкова і Херсона у рамках творчого симпозіуму створили композиції на тему історії і міфів древньої Таврії, використавши такий само древній матеріал — м'який інкерманський камінь.

Автори чудових декоративних скульптур віддали їх місту без жодного гонорару, але натомість поставили умову — забезпечити своїм роботам гідне «обрамлення». Відтак, подарунок для херсонців вийшов подвійний: і творами мистецтва можна помилуватися, і гуляти центром міста стало приємніше.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

ДАІ оштрафувала міського голову

Публічне зізнання очільника Сум Геннадія Мінаєва про проведення ним експерименту на одній з центральних магістралей міста, під час якого він розігнав свою іномарку до швидкості 120 км/год, вийшло експериментатору боком.

Співробітники Сумської ДАІ на вимогу міської прокуратури за експеримент, який загрожував життю городян, виписали міському голові протокол про адміністративне порушення та оштрафували його на 600 гривень.

Та Г. Мінаєв, вочевидь, цим не дуже переймається. «Зате я тепер точно знаю, що асфальтовий провал на вулиці Харківській не міг стати основною причиною того трагічного ДТП! З повагою до сумської громади, Мінаєв», — написав він на своїй сторінці у «фейсбуці».

Владислав ЖМУРКОВ.

ЦИФРА

130 тисяч гривень

Таких збитків завдали незаконні лісоруби Державному підприємству «Путильський лісгосп». Було виявлено незаконну вирубку 29 ялин. Це результати перевірки, проведеної місцевою районною прокуратурою. За фактом триває досудове розслідування.

Сергій СУЛИМА.

П'яниця поранив міліціонера, який супроводжував бригаду «швидкої»

Біля приміщення Лубенського обласного наркологічного диспансеру нетверезий 48-річний мешканець Чорнухинського району, котрого доставили у медичний заклад з ознаками білої гарячки, вдарив ножем у живіт міліціонера, який супроводжував бригаду лікарів. Сталося це тоді, коли пацієнт виходив з автомобіля швидкої допомоги.

Завдавши правоохоронцеві ножового поранення, зловмисник втік, однак уже через дві години його затримали у райцентрі Чорнухи. Пораненого міліціонера госпіталізували. Триває слідство.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

Довгожителі Хмельниччини

Два — по 105 і п'ять — по 100. Таким щедрим на ювілеї став початок липня для мешканців Хмельниччини. Якилина Кудрик із села Корчик Шепетівського району відзначила свій 105-й день народження. Такий само ювілей відсвяткувала і жителька села Кам'янки Кам'янець-Подільського району Яніна Собищанська. Ще п'ятеро подолянок отримали вітання від рідних, влади та Президента зі сторічним ювілеєм.

Вл. інф.

У Криму в проекті з держрегулювання цін на ліки від гіпертонії беруть участь 313 аптек (Урядовий портал)

Десятирічному хлопчику вистрелили в спину серед білого дня

Шокуючий випадок трапився в мікрорайоні Текстильник у Кіровському районі Донецька: зловмисник серед білого дня вистрелив у десятирічного хлопчика. Дитину із пораненням доставили до лікарні. Як повідомили в прес-службі міського управління міліції, нині його життю та здоров'ю нічого не загрожує, він перебуває під наглядом медиків. За фактом розпочато кримінальне провадження за частиною 4 статті 296 Кримінального кодексу (хуліганство, вчинене із застосуванням вогнепальної або холодної зброї, або іншого предмету, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для завдання тілесних ушкоджень). Санкція статті передбачає від трьох до семи років позбавлення волі.

Обставини події з'ясовують, але друзі родини 10-річного Данила кажуть, що конфлікт стався після того, як компанія дітлахів бавилася петардами в житловому кварталі. Роздратований чоловік вистрелив із балкона, потрапивши у малого, який стояв спиною до нього.

«Я розмовляла з одним із хлопчиків, йому дев'ять років, він не розгубився і викликав міліцію зі свого телефону, — розповіла знайома родини потерпілого Наталія. — Дитина каже, що вони всі гралися сірниками-петардами, і якийсь дядько кричав: «Я стрілятиму!» Стріляв з будинку, розташованого поруч, а не з того, де стояли діти. Інший приятель сказав, що Данилко після пострілу скрутився, обхопив себе руками, але не впав. Вони побачили бризки крові на футболці. Хотіли донести друга додому на руках, але він височенький, дітям було б важко. Тому ішов сам, допомагали йому дівчинка та хлопчик. Вдома вже мама поклала сина на диван і викликала «швидку».

За словами співрозмовниці, дорослих свідків інциденту знайти сусідам не вдалося. Хоча не виключено, що розваги дітей привернули увагу когось із дорослих. У школі, де навчається Данилко, батьки збирають гроші на його лікування. «У вівторок хлопчика перевезли до іншої обласної лікарні, де робитимуть операцію. Лариса, мама Данила, розповіла, що був консиліум лікарів, запропонували два варіанти, як дістати кулю. Проблема в тому, що її розташування постійно змінюється: це видно на кількох рентгенівських знімках. Дитина лежить на животі, при свідомості, але нічого не їсть. Сподіваюся, що операція пройде успішно», — додала Наталія.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

Голова КМДА Олександр Попов, Прем'єр-міністр України Микола Азаров, голова Київської обласної державної адміністрації Анатолій Присяжнюк, народний депутат України Володимир Мисик під час відвідин Київського обласного хлібопекарського комплексу (село Крушинка Васильківського району Київської області), де було продемонстровано роботу нової лінії з виробництва тіста та підписано Меморандум порозуміння між регіональними органами виконавчої влади, виробниками хліба та хлібобулочних виробів і закладами мережевої торгівлі.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Для особливих учнів відкривають особливі класи

Класи з інклюзивною формою навчання планують відкрити з 1 вересня 27 навчальних закладів Дніпропетровська. Минулого навчального року такі класи було відкрито в семи школах міста.

Як розповіли кореспонденту «Голосу України» в управлінні освіти і науки міськради, класи з інклюзивною формою навчання працюють у школах №44, №68 і №90 Амур-Нижньодніпровського району, в школі №47 та НВК №139 Індустріального району, в 16-й школі Кіровського району і в школі №144 міського підпорядкування.

«В основі інклюзивної освіти — ідеологія, яка виключає будь-яку дискримінацію дітей: забезпечує рівноцінне ставлення до всіх людей, але створює особливі умови для дітей з особливими потребами», — зазначили в управлінні.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Боргові хвости не пускають у відпустку

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Так упродовж двох останніх років клінічний санаторій Міноборони «Хмільник» є найбільшим боржником із зарплати в регіоні. На державному підприємстві борговий хвіст становить понад півтора мільйона гривень, **повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

— Повністю розрахуватися з боргами із зарплати можна буде тільки тоді, коли буде розв'язано проблему повернення грошей на підприємствах-банкрутах, — наголошують у департаменті соціальної політики Вінницької облдержадміністрації. — Це вже не регіональна проблема, її треба розв'язувати на державному рівні.

А от за інформацією, отриманою нашим власкором Владиславом ЖМУРКОВИМ у головному облуправлінні статистики, виплату зарплатних боргів на Сумщині цього року практично заморожено. Так на початок червня підприємства обласного центру заборгували своїм працівникам близько 29 мільйонів гривень. По області ситуація ще гірша: сума боргу в регіоні загалом зависла на позначці майже у 56 мільйонів. Як і раніше, в половині випадків боржниками є підприємства-банкрути.

Непроста ситуація з борговими хвостами, **як повідомив наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ**, і на Херсонщині. Запізнення з отриманням чесно зароблених грошей перетворюються на проблему для тисяч бюджетників Таврії. Чи не найпершими її відчули освітяни та лікарі Херсона. Згідно з колективним договором з профспілковими організаціями, 20 червня їм мали видати заробітну платню та оздоровчі до відпустки, та насправді перерахування на банківські картки відбулося на чотири-п'ять днів пізніше. Муніципальна влада затримку визнає і пояснює її тим, що в бюджеті потрібних грошей вчасно не знайшлося, а Державна казначейська служба не змогла швидко відшукати кошти на короткотермінову позику.

«Загалом працівникам бюджетних установ обласного центру треба було заплатити 21 мільйон гривень, та оскільки відразу стільки грошей не набралося, виплати розбили на чотири щоденні транші сумою від 4,7 до 6 мільйонів гривень. Сподіваємося, далі буде легше, адже більшу частину оздоровчих уже виплачено», — коментує ситуацію заступник міського голови Херсона Сергій Черевко.

В інших містах Херсонщини потреба в грошах така само гостра. Скажімо, у Каховці з 3,4 мільйона гривень на виплату освітянських відпускних та оздоровчих у червні потрібно було 3,4 мільйона гривень. А з допомогою Держказначейства заледве нашкребли два мільйони. Дефіцит тимчасово перекрили за рахунок інших джерел, але становище на очах погіршується, і розраховуватися з боргами стає дедалі важче. Протягом нинішнього року муніципальна влада міста позичила в Держказначействі 17,8 мільйона гривень, а повернула менше 15 мільйонів. Причини — зменшення доходів місцевого населення через скорочення робочих місць великими підприємствами та затримки зі сплатою податків, що стають дедалі поширенішими.

Проте керівники бізнес-структур цим не дуже переймаються: відтермінували відправку платіжного доручення на тиждень, і що з того. А розпорядники бюджету весь цей тиждень думають, чим би ту фінансову діру залатати, адже для родин освітян, медиків, робітників культури, що живуть від зарплати до зарплати, затримка грошей навіть на день дуже болюча...

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...обмінялися назвами вулиць

Колишня площа Будівельників у Бердичеві отримала нову назву — Седлецька. Церемонія, пов'язана з цим, стала одним з багатьох заходів, що відбулися тут під час проведення XIV Днів польської культури. Два роки тому в місті-побратимі Седльце було урочисто відкрито вулицю Бердичівську. Мер цього польського міста Войцех Кудельський під час відкриття таблички з написом «Вулиця Сєдлецька» подякував бердичівлянам за такий дружній жест у відповідь. А Генеральний консул Республіки Польща у Вінниці Кшиштоф Свідерек зазначив, що площа — візитівка Бердичева на в'їзді зі сторони РП. До речі, Бердичів має зв'язки ще й з польськими містами Явір і Ченстохова, делегації яких також взяли участь у Днях польської культури.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

...тютюн та алкоголь дорожчі за освіту

Якщо до щомісячних витрат на тютюн середньостатистичної родини додати ще й витрати на алкоголь, то ця сума удвічі перевищить видатки на відпочинок і культуру. Крім того, вона ще й на 19 гривень більше витрат на освіту. Це визначило управління статистики, проводячи вибіркове обстеження домогосподарств Хмельниччини. Загалом шкідливу звичку палити має кожен п'ятий мешканець області віком старше 12 років. Причому сільська родина на тютюнові вироби в середньому щомісяця витрачає 51 гривню, міська дещо менше — 48 гривень.

Ірина КОЗАК.

ФОТОФАКТ

Під час курортного сезону в Криму охорона громадського порядку посилена військовослужбовцями внутрішніх військ.

На знімку: солдат строкової служби Максим Горбунов зі службовим собакою під час патрулювання Сімферополя.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

...через вологість кліщі гіперактивні

В Одеській області зафіксовано агресивну активність кліщів, які влаштували полювання на людей. Масові випадки укусів цими тваринами спостерігаються в Одесі, повідомила під час прес-конференції завідувачка паразитологічної лабораторії відділу досліджень біологічних факторів Одеського обласного центру Держсанепідемслужби України Лариса Мельник.

— Небезпечні паразити чатують на людей не тільки за містом, а й у парках, скверах і на схилах. А через вологе літо кліщі гіперактивні. Як результат, до нас за тиждень звертається від 40 до 90 осіб, — говорить Лариса Мельник.

Жертвам кліщів медики не рекомендують займатися самолікуванням, а екстрено звертатися до хірурга і здати аналіз, щоб з'ясувати можливість зараження небезпечними інфекціями, які розносить кліщ.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ФОТОФАКТ

У Луганську відкрито новий торговельний центр «Поляна». Усі роботи з його будівництва, за словами голови ОДА Володимира Пристюка, здійснювали підприємства області.

Фото Олексія КОВАЛЬОВА (Укрінформ).

Отруєння вклали на лікарняні ліжка понад дві сотні осіб

З початку ягідного сезону в Україні вже зареєстровано близько 14 спалахів гострих кишкових інфекцій, внаслідок яких постраждала 221 особа. Таку інформацію вчора повідомив Голова Державної санітарно-епідеміологічної служби України Олександр Кравчук. За його словами, для літнього сезону така статистика є характерною, адже через високі температури продукти швидко псуються, застеріг держслужбовець.

Через це Держепідемслужба України нині працює в посиленому режимі. Одна з найголовніших умов не отруїтися влітку — звести до мінімуму харчування у фаст-фудах, радить Олександр Кравчук. Санітарні служби не мають права здійснювати перевірки таких закладів поза планом. Тому Міністерство охорони здоров'я не може гарантувати, що вони дотримуються всіх норм санітарії. Ще одне джерело небезпеки, за словами санітарного лікаря, — ягоди. Зокрема, як розповів Олександр Кравчук, нині перевіряють, чи потрапила на ринки нашої держави партія малини з Нідерландів, яка, за попередньою інформацією, заражена норовірусом. Відомо, що малина надійшла в дев'ять країн Європи, але немає інформації про те, чи є серед них Україна. Доки відповіді немає, споживачам про всяк випадок радять пильнувати, яку ягоду їм пропонують.

Юлія КІНЗЕРСЬКА.

За тиждень колл-центр Мінагрополітики проконсультував близько тисячі аграріїв, повідомляє прес-служба міністерства

У Черкаській області зареєстровано майже 59 тисяч суб'єктів підприємницької діяльності. Порівняно з 2012 роком їх кількість зросла на 1,4 відсотка, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Херсонська обласна державна адміністрація досягла домовленості з Міністерством фінансів України щодо виділення кредитної лінії на безповоротній основі в сумі 201 млн. 625 тис. гривень на будівництво мостового переходу «Таврійський–ХБК», заявив заступник голови ОДА Володимир Ярошевський *(Урядовий портал)*

Як допомогти українському заробітчанину

ГІРКИЙ ПОЛИН ЧУЖИНИ

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У НОМЕРІ ЗА 2 ЛИПНЯ 2013 РОКУ.

Голос із регіону

— Доброго дня! Мене звати Микола. Я телефоную із синьоокої Волині. Трудові ресурси нашого краю і в радянські часи були надлишкові. Отож поліщуки їздили на сезонні роботи в Росію, Білорусь, у східні і південні області нашої республіки. А тепер із роботою взагалі велика проблема, особливо в поліській глибинці, де хіба що ліс та худоба дають селянину змогу якось зводити кінці з кінцями. Тому десятки тисяч волинян виїжджають на сезонні роботи до сусідньої Польщі, де збирають малину та полуницю, а трохи пізніше — яблука та груші. Та хіба в нас немає змоги розводити і переробляти садовину в межах певних державних програм, як це роблять у західних країнах?

Михайло Ратушний, голова Української Всесвітньої координаційної ради (УВКР): — То правду кажуть, що риба шукає, де глибше, а людина — де ліпше. Люди повинні мати змогу вільно переміщатися, працювати там, де їм більше платять.

Так є і так буде. Отож треба в Україні створювати такі економічні умови, щоб менше наших співвітчизників шукали роботу у світах далеких і близьких. Потрібно розробити певну державну програму повернення трудових мігрантів на рідну землю. Насамперед ідеться про те, щоб зі своїми інтелектом та досвідом, своїми фінансовими ресурсами трудові мігранти поверталися додому, започатковували свій бізнес на Волині, Донбасі чи Закарпатті. Такий підхід до цієї проблеми не лише поліпшить становище людей, які роз'їхалися по світах, а й поліпшить ситуацію у всій країні.

Володимир Краснодемський, заступник головного редактора «Голосу України»: — Але давайте уявно знову повернемося на західноєвропейські терени. Ось той чи інший українець перетнув кордон, скажімо, Іспанії, не маючи дозволу на працю в цій країні. Як він може знайти роботу? І взагалі, в який спосіб усе це відбувається?

Михайло Петруняк, голова Асоціації українців у Валенсії (Іспанія): — Я потрапив до Іспанії у 1999 році. Приїхав, як і багато моїх земляків, за туристичною візою. Тоді роботи не бракувало — було б лише бажання працювати. Уже наступного дня кожен мігрант мав змогу зареєструватися за місцем проживання, щоб у разі потреби отримувати безкоштовну медичну допомогу.

І коли ми почали створювати перші громадські українські організації, дорога нелегалам туди не була закрита. Закон заборонив їм лише очолювати ці громадські об'єднання.

Певна річ, вітчизняні консульські установи працюють згідно з настановами, які надходять з Києва. Та є нюанси в їх роботі, яких я зрозуміти, а тим паче сприйняти, не можу. Скажімо, неможливо отримати новий закордонний паспорт в українських консульствах, які працюють в Іспанії. Утім, як і в інших європейських країнах. Мовляв, немає

бланків. Складається враження, що наші консульства сприяють іспанській владі, іспанській поліції в тому, щоб якнайшвидше витіснити українців-нелегалів з Піренейського півострова. Бо, отримавши такий паспорт, нелегал отримує ще один шанс знайти роботу й легалізуватися. Без документа жодних шансів і перспектив у нього немає.

Чи взяти інше. Не так давно тодішній міністр закордонних справ України створив фонд для допомоги українцям, які потрапляють у складні ситуації за кордоном. Не знаю, чи цей фонд досі існує, але на жодні наші звернення звідти ми ніякої підтримки не отримали. Зі свого гіркого досвіду знаю, що в разі якогось нещастя, коли треба відправити на батьківщину тіло померлого заробітчанина або допомогти фінансово хворому, то здебільшого ходимо з шапкою по колу в українській громаді або, в кращому разі, «вибиваємо» ці гроші у страховій компанії, якщо для цього є підстави.

Я ознайомлений із проектом закону про трудову міграцію, який нині гуляє урядовими кабінетами. Як на мене, то в багатьох моментах це переклад міжнародної конвенції з прав людини, до того ж не зовсім вдалий. Отож над ним ще треба працювати і працювати. Особливо з тими положеннями, що стосуються заробітчан, які потрапили за кордон нелегально.

Як відомо, у січні 2010 року постановою уряду створено Раду з питань трудової міграції при Кабінеті Міністрів України як постійно діючий консультативно-дорадчий орган, на який покладено виконання завдань, пов'язаних із формуванням та реалізацією політики у сфері соціального захисту трудових мігрантів. Здавалося б, добру справу зробили. Та знову-таки український парадокс полягає в тому, що до цієї ради, по суті, не увійшов жоден із трудових мігрантів, а лише самі чиновники з різних міністерств та відомств.

Володимир Краснодемський: — Сьогодні Україна докладає багато зусиль для того, щоб восени цього року підписати угоду про асоціацію з Європейським Союзом. Будемо сподіватися, що Європа піде нам назустріч у литовській столиці, а після цього країни ЄС ратифікують угоду. Наскільки це позитивно вплине на становище наших трудових мігрантів на Європейському континенті?

Кирило Калита, заступник директора Департаменту консульської служби МЗС: — Річ у тім, що в разі підписання такої угоди запрацює зона вільної торгівлі України з країнами ЄС, що, звісно, позитивно позначиться на вітчизняній економіці. Що стосується трудових мігрантів, то якихось нових преференцій вони не отримають.

Але хочу наголосити на іншому. Починаючи з 1 липня цього року набрали чинності зміни щодо лібералізації візового режиму для українських громадян, які планують поїздки у країни ЄС. Треба сказати, що МЗС доклало великих зусиль, щоб це сталося. Протягом кількох років ми постійно аналізували роботу європейських консульств у нашій країні, виходили з конкретними пропозиціями, щоб її вдосконалення, а траплялось — і з конкретними претензіями. Треба сказати, що вже тепер значно впав відсоток відмов щодо надання віз українцям у країни ЄС. А ще декілька років тому він сягав 6—8 і більше відсотків.

Спрощення режиму поїздок — складний і довготривалий процес, який відбувається як на двосторонньому рівні з посольством тієї чи іншої держави, так і на багатосторонньому — в рамках ЄС. І помалу просуваємося вперед. Одне слово, робимо те, що від нас залежить.

Хочу сказати і таке. Консул, допомагаючи

Десятки, сотні українців приходять недільної днини на площу Ребібія в італійській столиці, щоб почути материнське слово, поспілкуватися із земляками, передати на Батьківщину рідним гостинці...

ДУМКА ВЧЕНОГО

«Згідно з даними, оприлюдненими в ООН, число українських трудових мігрантів, які постійно перебувають за межами країни, становить 8 мільйонів осіб, а в сезонний пік їх чисельність зростає. За офіційними даними українських компетентних органів, за останніх двадцять років з України виїхали 6,5 мільйона осіб, частина з яких перейшли у статус емігрантів. Як повідомив у своїй щорічній доповіді Світовий банк (2010 року. — Прим. ред.), понад 6,5 мільйона українців навчаються і працюють за межами батьківщини, а Україна стала п'ятою державою в світі за кількістю тих, хто шукає кращого життя за кордоном (більше виїхало лише з Мексики, Індії, Росії та Китаю). Різні методики підрахунків подають різну чисельність сучасної української міграційної хвилі. Та наближене до реальності загальне число нових мігрантів і старих емігрантів чи їхніх нащадків дає право стверджувати: частка українських трудових мігрантів та емігрантів (відносно до загальної чисельності українців) — понад 60 мільйонів — найвища у світі. Нині майже 45 відсотків етнічних українців живуть за межами України у статусі закордонних українців (20 мільйонів) та громадян України (8 мільйонів). Отже, українське етнічне єство роздвоєне на материкову й закордонну частини. Спорожнілу соціальну нішу на материку заповнюють іммігранти зі ще менш розвинутих країн, які деформують соціокультурне середовище нашої країни. Цей показник особливо тривожний на тлі депопуляції українського народу — низької народжуваності й високої смертності».

Віра БУРДЯК,
доктор політичних наук, професор Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Святкування Різдва в українській церкві у Валенсії (Іспанія), 2013 рік.

Треба сказати, що вже тепер значно впав відсоток відмов щодо надання віз українцям у країни ЄС

розв'язати ту чи іншу проблему, з якою зіткнувся громадянин України за кордоном, мусить дотримуватися законодавства відповідної країни, але не забувати й про українське. А також зважати на міжнародні домовленості. Усе це нерідко доволі складно, як то кажуть, звести докупи: ідеш, ніби по лезу бритви. Однак іншого шляху в нас немає. Особливо коли треба допомогти людині, яка потрапила в біду.

Користуючись нагодою, хочу нагадати нашим співвітчизникам, які опинилися за кордоном: консульська служба — то деколи для них єдиний зв'язок з Україною. Отож не бійтеся звертатися до консула. Із власного досвіду роботи знаю, що інколи людей у такій ситуації стримує нічим не підтверджене побоювання. Мовляв, якщо я нелегал, якщо в мене щось негаразд із документами, то мене консул здасть до поліції. Нічого подібного! Навпаки, консул — це ваш захист, це ваша допомога. А коли ви зіткнулися з небажанням нашим дипломатом виконувати свої службові обов'язки, з бюрократизмом, тяганиною, інформуйте про це міністерство. Зокрема, телефонуйте в Київ на номер гарячої лінії, яка працює цілодобово.

ДОВІДКОВО

Гаряча лінія МЗС України на випадок надзвичайних ситуацій за участю громадян України, які перебувають за кордоном, — (+38 044) 238 16 57.

Михайло Петруняк: — Не можна сказати, що вітчизняні консульські установи працюють непрофесійно. Але є проблеми, про які вже мовлено-перемовлено, а нічого не зроблено. Хіба що кожен новий очільник МЗС обіцяє цю проблему розв'язати. Знову-таки йдеться про можливість продовжити в консула закордонний паспорт. Хіба це залежить від іспанського чи італійського законодавства? То виняткова наша проблема.

Чи таке. Світ накриває друга хвиля економічної кризи, а наші консульські установи підвищують ціни на свої послуги вдвічі, а то й утричі. І водночас тим людям, які потрапили за кордоном у біду, допомогти нічим.

І якщо раніше консул міг виїхати для зустрічі з українською громадою, скажімо, до Валенсії чи Севільї, то тепер цього ми не бачимо. Я розумію, що є фінансові проблеми, але інтереси наших співвітчизників мають бути на першому плані.

Кирило Калита: — Коли є така можливість, то консули виїжджають туди, де виникає потреба в їхній присутності. Водночас багато залежить від фінансових можливостей.

Із приводу видачі паспортів нашим громадянам за межами України. МЗС постійно порушує це питання вже не перший рік. Повірте, що наше міністерство тільки «за», щоб ця проблема якнайшвидше була розв'язана. Бо для нас не має жодного значення статус людини, яка потребує оформлення або продовження цього документа. Головне, щоб у неї був українське громадянство.

Михайло Ратушний: — Справді, ситуація з видачею українських паспортів за кордоном після запровадження нового зразка цього документа стала просто катастрофічною. Особливо для молодих людей, яким минуло шістнадцять років і які з різних причин опинилися разом із батьками за кордоном. Вони хочуть вчитися в українських вузах, а зробити цього не можуть. Бо без українського паспорта ніхто в них документи для вступу не прийме. І причини відмови, яку постійно чують наші співвітчизники в українських консулатах, просто сміхотворні: немає бланків паспорту. То що ми, даруйте, за держава така, яка навіть такої дрібниці, як бланки, забезпечити не може?

Наші земляки з представниками Спілки українців Хорватії вшановують пам'ять хорватських українців, які загинули під час сербсько-хорватського протистояння на початку 90-х років. Вуковар. Осінь 2012 року.

Чи не тому останні соціологічні опитування засвідчують, що майже 70 відсотків випускників українських вишів пов'язують своє майбутнє з роботою за кордоном. І те, що бачимо тепер, — це не відплив з рідних країв будівельників чи доглядальниць для людей старшого віку, хоч я до них ставлюся з великою повагою. Це виїзд з України програмістів, вчених, лікарів, фінансистів, музикантів — одне слово, інтелектуальної еліти, що є прямою загрозою національній безпеці.

Голос із регіону

— Доброго дня! Це Богдан Миколайович зі Львова. У «Голосі України» я нещодавно прочитав, що в місті Лева побували представники одного з італійських фондів, який допомагає нашим співвітчизникам повернутися в Україну. Це робить Італія. А що робить Україна, щоб її сини і доньки поверталися додому?

Михайло Петруняк: — Справді, є країни, які заохочують іноземних заробітчан повертатися на батьківщину. Щоб полегшити знайти роботу своїм громадянам. Скажімо, така програма вільного повернення запроваджена іспанським урядом. Тобто, якщо мігрант здає дозвіл на проживання в Іспанії, йому повертають усі кошти, відраховані з його зарплати в соціальні фонди, зокрема і в пенсійний, за час роботи іноземця в цій країні. 60 відсотків на Піренеях, і 40 — в Києві, в посольстві Іспанії. До того ж ідеться про значні суми — 20—40 тисяч євро. Щоб колишній заробітчанин мав змогу вдома адаптуватися, знайти роботу, а то й відкрити власний бізнес. Наскільки я знаю, італійці і чехи також планують діяти в такий спосіб.

А Україна має всіляко сприяти заробітчанам, які повертаються додому. Бо то є її надійні інвестори. Щоб їхні гроші не витрачалися на різні хабарі, а йшли в діло, сприяли розвитку нашої економіки.

Володимир Красноденський: — Чи стикалися ви, пане Михайле, з організованими угрупованнями з числа українців чи росіян, які прагнуть в Іспанії взяти заробітчан під свій контроль?

Михайло Петруняк: — Ці явища, про які ви згадали, мали місце в 90-х роках. І то, швидше за все, в Португалії, Італії, Польщі... Тепер в Іспанії такого немає. І якби хтось нині взявся так діяти, то мав би великі проблеми з поліцією. Адже після масових заворушень мігрантів у Франції, що сталися кілька років тому, ЄС прагне тримати процеси під постійним контролем. Щоб усе відбувалося в демократичних, законних рамках, а не виплескувалося хвилями вседозволеності й хаосу.

І наостанок хочу подякувати «Голосу України» за запрошення взяти участь у цій розмові. І за те, що порушуєте цю гостру тему не напередодні чергових виборів, як то зазвичай у нас звикли робити.

* * *

Трудова міграція — це не українська діаспора, це — громадяни України, які за певних обставин тимчасово опинилися за кордоном. І що менше ними опікуватиметься наша держава, не захищатиме належним чином їхні інтереси, то менше шансів, що вони повернуться на Батьківщину. Не забуваймо про це.

Володимир ВИТВИЦЬКИЙ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА, а також з особистих архівів Михайла РАТУШНОГО та Михайла ПЕТРУНЯКА.

Декілька пропозицій,

висловлених під час круглого столу «Трудова міграція українців: старі проблеми і нові виклики»

Верховній Раді України:

1. Якнайшвидше прийняти Закон України «Про зовнішню трудову міграцію», в якому законодавчо визначити статус українських трудових мігрантів та членів їх сімей, соціально-економічні, освітні, культурні та інші гарантії для них.

2. Внести зміни до виборчого законодавства України стосовно повного забезпечення реалізації виборчих прав громадян України, які перебувають за кордоном.

Кабінету Міністрів України:

1. Разом із парламентаріями та представниками громадських організацій трудових мігрантів розробити та подати цього року до Верховної Ради України проект закону «Про зовнішню трудову міграцію».

2. Забезпечити в повному обсязі виконання заходів Державної програми співпраці із закордонними українцями на період до 2015 року.

3. Розробити комплексну програму на 2014—2019 роки сприяння поверненню громадян України, які перебувають за кордоном, на Батьківщину, передбачивши для них податкові, митні та інвестиційні пільги.

4. Створити єдину державну структуру, яка координуватиме діяльність центральних та місцевих органів виконавчої влади України у сфері відносин з українськими трудовими мігрантами.

5. Під час підготовки проектів законів про Державний бюджет України передбачати належне фінансування видатків на здійснення співпраці із закордонними українцями, українськими трудовими мігрантами та їх громадськими організаціями.

6. Активізувати переговорний процес щодо укладення двосторонніх міжнародних договорів між Україною та іноземними державами про працевлаштування та соціальний захист трудових мігрантів, взаємне визнання документів про освіту, визнання українських посвідчень водія та взаємозарахування пенсійного стажу.

7. Забезпечити лібералізацію митних процедур стосовно ввезення власного майна, придбаного за кордоном, для громадян України — трудових мігрантів, які повертаються на постійне проживання в Україну.

8. Розширити за обсягами і напрямами мовлення регулярну трансляцію українських теле- та радіопрограм на країни компактного проживання українців, сприяти відкриттю в них нових кореспондентських пунктів вітчизняних засобів масової інформації.

У НОМЕР

Чужина ніколи не стане рідною матір'ю

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Про прагнення українців знайти щастя на чужині писав свого часу ще Великий Кобзар Тарас Шевченко: «А ви претеся на чужину шукати доброго добра...».

Серед внутрішніх причин трудової міграції українців науковці називають насамперед незадоволений попит на роботу всередині країни та низький рівень зарплат на національному ринку праці. Середньомісячний заробіток одного трудового мігранта становить 930 доларів США, тоді як середня зарплата найманого працівника в Україні — 380 доларів США. Однак не лише гонитва за «довгим доларом» спонукає українців шукати щастя на чужині — в багатьох регіонах люди взагалі опиняються за бортом ринку праці через відсутність будь-якої роботи, а відтак і засобів до існування. У заробітчанства є і зворотний бік медалі, який нерідко обертається розірваними сім'ями, дітьми, що ростуть без батьків, втратою зв'язків поколінь. А якщо українці працевлаштовуються нелегально, то десятиліттями не можуть приїхати на батьківщину та побачити своїх рідних.

За результатами вибіркового всеукраїнського обстеження трудової міграції, проведеного у 2012 році Державною службою статистики України разом з Інститутом демографії та соціальних досліджень імені М. Птухи, число громадян, які в період з 1 січня 2010 року по 17 червня 2012 року працювали або шукали роботу за кордоном, становило 1,2 мільйона осіб (або 3,4 відсотка населення віком 15—70 років). Однак реальна кількість українців, котрі живуть і працюють за кордоном, за різними даними, становить від п'яти до восьми мільйонів осіб.

За статистичними даними, понад 90 відсотків українських заробітчан — це чоловіки.

Найпоширенішими видами економічної діяльності трудових мігрантів є будівництво (45,7 відсотка), діяльність домашніх господарств (18,3) сільське господарство (11,3) та торгівля (9,1).

Держава, звісно, не може заборонити своїм громадянам вирушати на заробітки та пошуки щастя за кордон, однак повинна створити сприятливі умови для повернення українських трудових мігрантів на Батьківщину. У цьому переконаний і голова парламентського Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Валерій Пацкан (фракція «УДАР»).

«Той величезний трудовий потенціал, який Україна фактично віддала Росії та країнам Західної Європи, змушує нас по-новому усвідомити важливість проблеми захисту прав та свобод наших громадян, — каже В. Пацкан. — Тим паче що сьогодні більшість наших співвітчизників перебувають за кордоном у статусі нелегальних трудових мігрантів і належать до найбільш дискримінованої та незахищеної категорії іноземців».

Деякі кроки в напрямі законодавчого врегулювання проблеми вже зроблено. Зокрема, у 2011 році указом Президента України схвалено Концепцію державної міграційної політики, Кабінетом Міністрів розроблено проект закону України «Про зовнішню трудову міграцію».

Однак це лише перші кроки, й попереду не менш складна робота. Зокрема, в парламентському комітеті вважають за доцільне утворити окремий центральний орган виконавчої влади з питань закордонних українців, розглянути на спеціальному засіданні РНБО проблеми дотримання прав та захисту українських громадян за кордоном, прийняти закон «Про зовнішню трудову міграцію» (в якому законодавчо визначити статус українських трудових мігрантів та членів їх сімей, соціально-економічні, освітні, культурні та інші гарантії для них), скасувати стягнення прибуткового податку із грошових переказів трудових мігрантів; внести зміни до законів щодо пенсійного забезпечення осіб, які працюють за кордоном.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Майже 70 відсотків випускників українських вишів пов'язують своє майбутнє з роботою за кордоном

Про нові ціни і пляжну «конституцію»

ПОСЛУГИ ЛІТА

У розпалі літо, одесити та гості міста потягнулися на пляжі, до моря, до дурманного повітря, до гарячого піску. Тут не завжди привітно їх зустрічають — вічні конфлікти з орендарями пляжів уже стали звичними. Як стали звичними відсутність біотуалетів (на 40 відпочивальників), питних фонтанчиків — усі ці вимоги викладені в «Правилах обладнання та експлуатації пляжів міста Одеси», ухвалених на сесії міської ради 5 квітня 2007 року. Та й хто серйозно сьогодні сприймає вимоги, викладені в цих «Правилах...»!

До чого звикнути не можна — так це до цін на платні послуги, які надаються орендарями на території громадських пляжів. На пляжі «Чайка», наприклад вартість одного лежака — від 50 до 70 гривень (це найвища ціна за такий вид послуги в Україні). Ціни на тапчани-лежаки на цьому пляжі коливаються залежно від їхньої близькості до моря — що ближче, то дорожче.

Хтось платить такі чималенькі гроші за сумнівне задоволення погрітися на сонечку на шматку пластмаси, хтось відмовляється і користується традиційною підстилкою, розстеленою на піску. Але абсолютно всі відвідувачі «Чайки» ставлять собі питання — хто визначив ціну на пляжні послуги? Хто склав калькуляцію витрат? Чи є ці ціни економічно обґрунтованими? Чи не є ці позамежні ціни одним із способів особистого збагачення орендарів пляжів? Чи можна знайти управу на тих, хто видавлює гроші з відпочивальників?

ДО РЕЧІ

Про службові пляжі

У «Правилах обладнання та експлуатації пляжів міста» про ці обрані місця відпочинку для міської еліти практично нічого не сказано, жодних вимог до їхнього відкриття та експлуатації немає. Що відбувається, скажімо, на розташованому в Аркадії службовому пляжі Міністерства оборони, вхід до якого перепиняють вартові, одеситам невідомо. Це не пуста цікавість. Які там побудовані споруди? Чи дотримуються санітарно-гігієнічні норми?

Отже, якщо дотримуватися вищезгаданих «Правил...», усі види пляжних послуг, які надаються, мають узгоджуватися. Ким? Згідно із «Правилами...» (пункт 4.4.) «Перелік платних послуг відпочивальникам громадських пляжів, затверджується виконавчим комітетом Одеської міської ради». У цій пляжній «конституції» міста Одеси чітко записано, що «платні послуги, які надаються населенню, затверджуються виконавчим комітетом Одеської міської ради або за договірними цінами. До послуг оздоровчо-пляжного сервісу віднесено надання пляжного інвентарю (тапчани, шезлонги, пляжні парасолі, прокат спортивного інвентарю для ігор (теніс, більярд, волейбол, човни, морські велосипеди тощо), спорудження тимчасових водних атракціонів, басейнів для дітей та інших розважальних споруд, що не перешкоджають купанню та відпочинку іншим громадянам, які перебувають на пляжі».

Тобто, депутати Одеської міської ради своїми рішеннями санкціонували встановлення на пляжах міста цін на послуги, що надаються на пляжах. Але на жодному із пляжів немає інформації про дату ухвалення виконкомом міськради рішення про встановлення цін на послуги, немає номерів телефонів, по яких відпочивальники можуть висловити свої думки і побажання з ціноутворення. Можна припустити, що такого рішення немає зовсім, а ціни встановлені, як то кажуть, зі стелі, кожним орендарем на свій власний розсуд.

До речі, про пляжну ціну. Одеська міськрада передбачила в документі, що його цитували, наявність в Одесі службових пляжів. Кому, яким відомствам виділені службові пляжі? Скільки їх нині у міських межах? А головне — яка плата за земельні ділянки, виділені під службові пляжі? Яку суму від користування землею територіальної громади перераховано до міського бюджету? Повірте, це не пуста цікавість. Тому що навіть кількість таких службових пляжів є таємницею за сімома печатями. Ну, а якщо таємниця є, то не виключена ймовірність того, що жодних надходжень до міського бюджету за користування земельними ділянками відомств та підприємств, що займають службові пляжі, просто не існує.

Це не їх піднімають, це нас опускають

Ціни вже давно перетворилися на один з потужних аргументів у політичному інструментарії. Що ближче вибори — то більше лунає обіцянок від політиків різних рангів знизити ціни або, принаймні, зупинити їхнє зростання. Не обминула така доля й Одесу, якій напередодні виборів до міської ради один із кандидатів, що претендував на перемогу, обіцяв зупинити зростання цін. А вони зростають, зростають і продовжують зростати.

Чи існує спосіб їх приборкати? Існує! Цей механізм і заходи з наведення порядку в ціноутворенні існують. Вони викладені в законах України «Про основні принципи державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», та Законі «Про ціни та ціноутворення», що набрав чинності 3 серпня 2012 року.

Як відомо, цінова стабільність є одним із ключових критеріїв оцінки влади. За останні 20 років політика контролю над цінами не раз змінювалася. А в 2011 році Україна стала першою державою в СНД, де була ліквідована державна інспекція з контролю за цінами і почався, образно висловлюючись, ціновий шабаш — вони стали просто, м'яко кажучи, сумбурними. Більше того, поновлення держінспекції з контролю за цінами зустріло різкий опір як у Верховній Раді України, так і в Кабінеті Міністрів. З 17 квітня 2013 року держінспекції за цінами указом Президента України було надано контрольно-наглядові функції.

Повернімося до механізму контролю за ціноутворенням. Державне регулювання цін на нинішньому етапі просто необхідне. Не треба панікувати — держава не втручається у фінансово-господарчу діяльність підприємств. Скажімо, предмети розкоші, імпортні делікатеси жодному регулюванню та контролю з боку держави не підлягають. Але обласна влада одержала право встановлювати граничні торговельні надбавки до оптової ціни виробника на борошно, хліб, макаронні вироби, крупи, цукор, яловичину, свинину і м'ясо птиці, варені ковбасні вироби, молоко, сир, сметану, вершкове масло, курячі яйця не вище за 15%, без урахування витрат на транспортування.

До речі, нині у судових інстанціях України на розгляді перебувають справи зі стягнення із суб'єктів підприємницької діяльності штрафних санкцій на суму 2, 5 мільярда гривень за порушення дисципліни цін на продовольчі товари.

Та повернімося до платних послуг на одеських пляжах, їх економічної обґрунтованості? Підприємці встановили вільні ціни на надавані платні послуги на пляжах, а виконком міської ради затвердив їх. Тобто, представляючи інтереси територіальної громади, міська рада погодилася з такими, скажімо так, непід'ємними для багатьох, цінами. Хто має повноваження проконтролювати законність ціноутворення пляжних послуг? Є така організація. Це — сектор по Одеській області Державної інспекції України з контролю за цінами. Керує сектором Круковська Лілія Михайлівна й розташований він в Одесі за адресою: вулиця Канатна, 983, 12-й поверх, кабінети 1212, 1213.

Держінспекція з контролю за цінами в рамках наданих їй повноважень здійснює постійний моніторинг, аналіз і дослідження динаміки цін на споживчому ринку. А головне, що інспектори з контролю за цінами... «уповноважені вирішувати питання ціноутворення, з формування, встановлення та застосування цін у регіоні». Тобто без затвердження територіального відділення держінспекції з контролю за цінами, без відповідного рішення виконкому Одеської міської ради тарифи на використання шезлонгів і тапчанів не мають законної сили. Чи існує такий висновок з «пляжних цін» з боку держінспекції. Ні, його не існує. А отже, всі ціни на платні послуги на пляжах можна вважати не відповідними чинному законодавству, тож їх можна оспорити в суді, який, не виключено, може ухвалити рішення про скасування цих цін.

Коли вони кусючі, життя здається собачим

Державна інспекція з цін не оцінює економічну обґрунтованість запровадження цін. Ця функція покладена на інші організації. Але саме держінспекція наділена правом вносити місцевим органам виконавчої влади пропозиції з порядку формування, встановлення та застосування цін, а також скасовувати у встановленому порядку ціни, які з'явилися на світ з порушенням вимог законодавства. Чи багато відомо одеситам випадків, коли скасовувалися необґрунтовано завищені ціни? Або чи в нашому регіоні всі ціни абсолютно відповідають механізмам їх створення? Навряд чи. Сталося б таке — менше було б скарг із Одеси в центральні органи влади про непомірно високі ціни.

Шквал обурення і невдоволення людей викликають занадто високі ціни на ліки. Офіційні дані свідчать, що в Україні ціни на деякі лікарські препарати вищі, ніж у країнах Європейського Союзу. Нині держінспекція з контролю за цінами України відстежує інформацію про 22 тисячі лікарських засобів і вироби медичного призначення. Сьогодні, приміром, у переліку необхідних документів відсутнє економічне обґрунтування вартості тих чи інших ліків. Вартові цін забили на сполох й спрямували пропозиції до Кабінету Міністрів про включення до пакета документів, що визначають оптово-відпускні ціни на ліки, економічного обґрунтованості цін.

СЛОВНИЧОК

<u>Фіксована ціна</u> — обов'язкова для застосування суб'єктами господарювання ціна, встановлена органами виконавчої влади та місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень.

<u>Ціна</u> — виражений у грошовій формі еквівалент одиниці товару.

<u>Гранична ціна</u> — максимально чи мінімально допустимий рівень ціни.

<u>Знижка</u> — зменшення ціни товару виготовлювачем під час його продажу.

<u>Норматив рентабельності</u> — рівень прибутковості, який визначається під час формування ціни.

<u>Торговельна надбавка</u> — сума витрат підприємства, здійснюється в процесі продажу товару.

Зайдіть сьогодні в кілька аптек і попросіть назвати ціну того чи іншого лікарського препарату. У всіх аптеках вона буде різною. Причини цього, в принципі, відомі. Але де чітка та аргументована позиція територіального відділення держінспекції з контролю за цінами?

Сьогодні можна говорити, що інспектори з контролю за цінами і тарифами мають опинитися на передньому краї боротьби за інтереси людей. Наближається підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, на електроенергію. І хто має надати допомогу місцевому самоврядуванню у встановленні тарифів і цін? Безумовно, експертний висновок має давати державна інспекція з цін, а не різні комерційні структури, які, немов мухи, липнуть до бюджетного пирога. Тоді з'явиться прозорість у визначенні ціни, скажімо, на проїзд у трамваях і тролейбусах, маршрутках. Рішення виконкому Одеської міськради у затвердженні саме цих тарифів мають швидше одномоментний, ніж економічно обґрунтований характер.

Формування ціни, вважають експерти, не є фінансово невирішеним ребусом. Справжню ціну легко можна встановити під час проведення перевірок, а інспектори цін такими повноваженнями наділені. Всі цифри, з яких складається ціна, можна легко перевірити та встановити їх обґрунтованість. Було б тільки бажання з боку держінспекції стояти на сторожі інтересів держави, територіальної громади, людей. Часто-густо, будьмо відвертими, такого бажання у цінових чиновників бракує.

Зате його предостатньо у керівництва Одеської області. Голова Одеської облдержадміністрації Едуард Матвійчук тримає на особистому контролі ціни і порядок формування цін на хліб. У нашому регіоні визначено перелік соціально значущих сортів хліба. На ці сорти виділяється борошно з Аграрного фонду. Визначена межа рентабельності для цього хліба. У нашому регіоні склалася ситуація, коли виготовлення соціально значущих сортів хліба є збитковим. Але рентабельність під час виготовлення інших сортів і хлібобулочної продукції компенсує пекарям збитки, що їх вони зазнали, за рахунок доходів від реалізації дорогої продукції.

Чи можна очікувати в найближчому майбутньому посилення контролю за цінами? Це, справді, неминуче відбудеться. Шлях від товару виробника до прилавка, до споживача стане прозорим і гласним. І хтозна, чи не зникне тоді фантастична ціна за право користування тапчаном на одеському пляжі?

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Ціни вже давно перетворилися на один з потужних аргументів у політичному інструментарії

Сотню дітей щозміни радо приймає «Малятко»

ВІДПОЧИНОК

Нині обласний дитячий спеціалізований санаторій «Малятко», що розташований у мальовничому селі Оноківці під Ужгородом, радо приймає літню зміну. Тут оздоровлюється малеча із захворюваннями органів дихання.

Це єдиний на території Закарпаття цілодобовий стаціонарний лікувальний заклад, де дітям віком від трьох до десяти років надають послуги оздоровчого, профілактичного та реабілітаційного характеру. У одну зміну санаторій приймає 80 дітей, улітку — до 100. «Малятко» працює цілий рік, а в літню пору приймає більше маленьких відпочивальників, адже Фонд соцстраху оплачує витрати на харчування.

— Шість лікарів, двадцять дві медсестри і півдесятка санітарок опікуються малечею, яка може оздоровитися і пройти профілактику. Лікувально-діагностичний процес забезпечується у кабінетах фізіотерапії, стоматології, масажу, інгаляторії, функціональної діагностики, клінічній лабораторії, камері штучного мікроклімату, — каже головний лікар Галина Мороз.

Кількість оздоровлених дітей у санаторії за останні десять років зросла більш як удвічі: у 2003-му — 600, торік — уже 1300 малюків. Цьому посприяло оновлення лікувально-діагностичної бази, впровадження сучасних методів реабілітації.

На території «Малятка» триває будівництво нового лікувально-діагностичного корпусу. Тож надалі ще більше дітей оздоровлюватиметься у цьому гарному санаторії.

Василь НИТКА.
Ужгород.

На знімках: окрім оздоровлення малеча ще й займається творчістю.

Фото надане прес-центром облдержадміністрації.

ДОВІДКОВО

Обласний дитячий спеціалізований санаторій «Малятко», що розташований у зеленій зоні на березі Ужа, розпочав роботу ще у 1945 році. Тоді це був заклад соціально-профілактичного профілю на 25 ліжок. Працював на благодійницькій основі. З 1965-го у санаторії почали оздоровлювати виключно дітей.

ФОТОФАКТ

Рівненські політики за підтримки підприємців уже другий рік поспіль організовують дітям-сиротам відпочинок на одній із приватних баз у Криму. 2013-го десять днів відпочивали вихованці Чудельської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату №1 Сарненського району.

На знімку: діти разом із вихователем інтернату Світланою Рокитенець та активістом ВО «Свобода» Віталієм Мігулько.

Фото Вікторії МАМОТЮК.

Шкільні вікна за японські гроші

Під час робочої поїздки Полтавщиною Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Саката Тоічі ознайомився з тим, як використовують кошти, отримані нашою державою від продажу квот на викиди парникових газів у рамках зобов'язань за Кіотським протоколом. Із понад півтисячі проектів теплової санації об'єктів соціальної сфери 17 утілювались у життя саме на Полтавщині. Три з них — загальноосвітні школи в Кобеляцькому, Новосанжарському та Машівському районах — пан посол відвідав особисто. Побаченим залишився задоволеним. На його думку, сучасні пластикові вікна, встановлені у Новосанжарському навчально-виховному комплексі, навіть кращі за ті, які він бачив подекуди в аналогічних закладах своєї країни.

Сума японських «кіотських» інвестицій в один лише Новосанжарський район становила півтора мільйона гривень. За ці гроші тут замінили 285 вікон у двох найбільших школах. На зустрічі з головою облдержадміністрації Олександром Удовіченком посол наголосив на тому, що при реалізації таких проектів для його країни важливо не тільки поліпшити умови навчання в українських школах, а й передати свій досвід енергозбереження. Керівник області подякував представнику Країни Вранішнього Сонця за надані кошти і висловив сподівання на поглиблення співпраці в цій галузі.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

На території «Малятка» триває будівництво нового лікувально-діагностичного корпусу

Вхід для інвалідів... заборонено

АКТУАЛЬНО

Дівчину на візку не пустили в нічний клуб, але суд відновив справедливість. Частково. Дванадцять років тому Тетяна Гречишникова потрапила в аварію і стала інвалідом I групи. Тепер вона прикута до візка, утім — активна, дасть фору будь-кому! За десять хвилин до мого візиту молода жінка встигає «змотатися» до магазину — збирається на природу з друзями. У сусідній кімнаті грається семирічний син Вова. Дончанка вже два роки займається бальними танцями на візках, та ще й встигає їздити на концерти зірок. Це яскраве життя ледь не зруйнувалося в одну ніч від звичайного хамства.

Не пустили й погрожували розбити фотоапарат

Конфлікт стався в січні цього року. «Вирішили із друзями відсвяткувати Тетянин день у нічному клубі «Лица», але нас туди не пустили, сказали, що не проходимо фейс-контроль. Причина — заклад приватний, не пристосований для таких, як я, мою безпеку не можна гарантувати. Коли ми дістали фотоапарат, щоб зняти конфлікт, почали погрожувати, що розіб'ють техніку», — згадує Тетяна Гречишникова.

Дмитро Горобець, друг Тані й очевидець, додає: «Нас було троє: я, Тетяна та ще одна дівчина. Дозволяли пройти всім, крім Тані. Охорона казала, що вхід інвалідам на візках заборонено наказом керівництва». З'явилися начальник охорони та адміністратор клубу — їм запропонували видати письмову відмову пропустити, у відповідь — нова порція образливих слів.

Наприкінці лютого Тетяна звернулася до Калінінського районного суду Донецька з позовом на клуб. Порушено 24 статтю Конституції України про рівність прав усіх громадян і 17 статтю Закону України «Про захист прав споживачів»: «За всіма споживачами рівною мірою визнається право на задоволення їхніх потреб у сфері торговельного й інших видів обслуговування». Дончанка зажадала відшкодувати моральний збиток — 50 тисяч гривень. «Через цей скандал Таня на якийсь час облишила танці — була в депресії два місяці. Раніше хотіла освоїти гітару, але через стрес бажання пропало. Потім, на щастя, відійшла», — розповідає Дмитро Горобець.

Тетяна Гречишникова із сином Вовою.

Тепер Таня обходить клуби стороною: «Раніше відвідувала, щоправда, інші заклади. Зазвичай охорона якось підтримувала, хоча б морально. Взагалі буваю скрізь, де мені хочеться, навіть якщо місце не пристосоване для візка: тоді прошу знайомих перенести мене», — хвалиться дівчина. Вона звикла до незручних тротуарів, магазинів, аптек, ображає тільки брутальність людей.

Суд визнав порушення прав Тетяни і 29 травня виніс вердикт: «Стягнути ... моральний збиток у розмірі 2000 грн.». Візочниця подала апеляцію, яку на початку червня прийняли до розгляду. «Для клубу ці гроші — нічого особливого. Виплатять, а потім прийде така дівчина, і її знову проженуть. Не всі підуть до суду: у мене багато друзів, а деякі візочники бояться виходити з дому. Сенс процесу — покарати заклад, змінити ставлення до інвалідів», — пояснює Таня.

«В аналогічних випадках у Європі сума позову — від 500 тисяч євро, подібних ситуацій там дуже бояться. Для наших бізнесменів головне — нагребти грошей, а клієнти на візках нехай удома сидять!» — розмірковує Дмитро Горобець. Тетяна резюмує: «Найстрашніше, що за ці місяці клуб нічого не зробив, щоб туди могли потрапити інваліди. Представник відповідача на суді наполягала, що немає норми закону, яка зобов'язує їх це робити».

Марія ПРОКОПЕНКО.
Донецьк.

Фото з особистого архіву Тетяни Гречишникової.

КОМЕНТАР

Тетяна Іванова, адвокат Тетяни Гречишникової: «Моїй підзахисній не просто зіпсували свято. Їй показали, що вона — гірша за інших».

Ми згодні із судом у визнанні факту дискримінації, заперечення викликає сума моральної шкоди, тому подали апеляцію. Тетяні не просто зіпсували свято — їй показали, що вона — гірша за інших людей. Відмовка клубу дуже надумана: якщо не можна гарантувати безпеку інвалідів, то чому інших людей — можна?

Власники зайняли двозначну позицію: готові виплатити певні гроші, але не тому, що визнають провину, а просто так. Представник відповідача говорила про компенсацію без судового розгляду, утім обговорювати конкретну суму було не в її повноваженнях. Керівництво клубу на нас так і не вийшло, їхніх контактів у нас немає, тільки на другому засіданні побачили власника закладу. Реакції на апеляцію з боку відповідача ще не було. Вважаю, що навіть 50 тисяч — малі гроші. Така сума прийнятна для нічного клубу, але морального збитку не компенсує.

Подібні позови в нас нечасті: на щастя, до інвалідів ставляться більш-менш нормально. Погано, що багато громадських закладів — клуби, магазини, аптеки, хімчистки — не пристосовані для візочників, хоча в законі прописані особливі вимоги з оснащення таких приміщень. Потім, щоб не брати відповідальність, простіше не пустити людину всередину.

Усі ці питання регулює законодавство: воно добре виписане, але його мало хто дотримується. Санстанцію, захист прав споживачів іноді на поріг не пускають, за порушення не карають. Проблема — глобальна, однією справою її не розв'язати, але ми продовжуємо боротьбу.

Догляд за немічним: вирок чи праця з безвиході?

Місячна платня за це становить від 13,86 до 172 гривень. Однак отримати її можуть не всі

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Не секрет, що одним з найпопулярніших видів роботи для українців за кордоном уже не одне десятиліття був і залишається догляд за літніми людьми та інвалідами. І хоча не можна сказати, що за європейськими оцінками це — одне із найвисокооплачуваніших занять, проте українцям вдається назбирати на навчання дітей, підтримку родин вдома, а інколи — і на купівлю нової квартири.

В Україні є теж чимало інвалідів та людей похилого віку, котрі потребують саме такої соціальної допомоги. Але виконувати цю роботу в більшості випадків доводиться членам родини. Причому часто — безплатно, жертвуючи собою. Щоправда, закон передбачає оплату такої праці. Але відповіді на запитання, якою вона є і хто може її реально отримати, спонукають не просто до роздумів, а й до реальних змін.

Хто переможе: довідка чи рішення суду?

Навіть не знаючи точних цифр, можна припустити, що доходи родини Лозових із села Богданівці, що у Деражнянському районі на Хмельниччині, невеликі. Микола Павлович — пенсіонер, інвалід I групи. Його дружина Тетяна Інокентіївна — теж пенсіонерка. Тож жити доводиться дуже скромно і дорожити в прямому значенні слова кожною гривнею. З огляду на це в родині вирішили скористатися правом, яке має інвалід, і оформити документи по догляду за ним. Ці соціальні послуги взялася надавати своєму чоловікові дружина. За це відповідно до закону «Про соціальні послуги» та відповідної постанови Кабміну Лозові можуть отримувати додатково 15 відсотків від прожиткового мінімуму. Нині це 172 гривні на місяць.

Цифра може видатися не такою вже й великою, але для пансіонерів вона потрібна. До того ж зовсім не дармова, бо весь тягар по догляду за інвалідом лягає саме на близьких. То чому б і справді не скористатися тим правом, що гарантує закон?

Кілька років Тетяна Інокентіївна справді отримувала ці гроші. Але потім виникли затримки. Спочатку вони були пов'язані з тим, що закінчився термін медичної довідки, яка засвідчувала, що стан здоров'я дружини дозволяє здійснювати постійний догляд за інвалідом.

Як пояснили в обласному департаменті соціального захисту населення, наявність останньої обов'язкова, бо цього вимагає урядова постанова. Мовляв, саме через прострочену довідку виплати Лозовій було припинено. Але потім борги виникли через те, що районний бюджет не передбачив кошти на фінансування цієї постанови.

Тоді жінка звернулася зі скаргою до прокуратури. За нею відповідне рішення ухвалив Деражнянський районний суд, яке залишив без змін і Львівський апеляційний. У ньому йдеться про те, що всі названі факти не можуть бути причинами для того, щоб позбавити доглядальника належних йому виплат. Тож спочатку управління соціального захисту Деражнянської РДА добровільно погасило заборгованість у понад півтисячі гривень, а потім уже відповідно до рішення суду з управління було стягнуто ще понад 1,8 тисячі гривень на користь позивача.

Виходить, стара довідка не могла зупинити виплат? Але ні. Термін чергової довідки знову добіг кінця. І тепер управління знову не може нараховувати гроші, бо тим, мовляв, порушує закон. Але не виключають, що весь попередній сценарій повториться. Позивач звернеться до суду із вимогою поновити виплати, і той задовольнить цю вимогу. Одне слово, гроші в родину інваліда колись-таки надійдуть. Але для цього потрібно пройти через прокуратуру та суди. Чи не надто складний шлях?

Закон обіцяє — бюджет не дає

Найпростіше у цій ситуації було б звинуватити місцевих чиновників, мовляв, не поспішають підтримати інваліда, створюючи усілякі штучні перепони. Але чиновник на те і є чиновник, що має чітко дотримуватися законодавства. І саме воно вимагає від нього таких дій.

Прийнята Кабміном ще дев'ять років тому постанова передбачає виплати фізичним особам, які не працюють і постійно надають послуги громадянам похилого віку, інвалідам та хворим, що постійно потребують сторонньої підтримки. Можна сперечатися про розміри такої допомоги. Вона встановлюється в процентному відношенні до прожиткового мінімуму залежно від того, яку групу має інвалід. Нинішнього року ці щомісячні виплати мають становити від 89 до 134 гривень.

Але проблемою залишається не так розмір виплат, як джерела їх фінансування. Адже в постанові передбачено, що вони здійснюються за рахунок районних бюджетів. Ті, у свою чергу, затверджують суму відповідно до можливостей своєї казни. А оскільки ці можливості завжди вкрай обмежені, то часто трапляється так, що коштів на такі видатки просто не вистачає.

Загалом цей фінансово-бюджетний механізм діє так: управління соціального захисту називають орієнтовну суму, необхідну для таких потреб. Потім через фінансові органи вона потрапляє на сесію районної ради. А вже там депутати, з огляду на можливості бюджету, затверджують остаточну цифру. Однак розбіжності в потребах і можливостях можуть бути колосальними.

Так, нинішнього року в Городоцькому районі запросили понад 1,7 мільйона гривень. Очевидно, виходили із загальної кількості тих, хто потребує доглядальників. Але в результаті не отримали ані копійки. З банальної причини — грошей у райбюджеті не знайшлося.

В Новоушицькому районі апетити були значно скромніші, сподівалися вкластися всього у шість тисяч гривень на рік. Але й там соціальне управління нічого не отримало. Загалом у восьми із двадцяти районів бюджети не виділили жодної копійки на виплату тим, хто доглядає за хворими. І це попри те, що в середньому просили від 20 до 70 тисяч гривень на рік.

Ситуація не нова, коли закон обіцяє ті чи інші виплати, а бюджет не може їх фінансувати. Тому свого часу з'явилися борги перед родиною Лозових. Хоча суд все-таки зобов'язав віддати цей борг. Чиновники на місцях добре розуміють: немає коштів — краще змовчати про можливі пільги, щоб не було зайвих клопотів та судових позовів.

Державна милість гірша за покарання

До цього їх змушує не так душевна черствість, як обставини, продиктовані зверху. Бо кожному зрозуміло, що прийнята постанова, в якій фінансову відповідальність покладено на районні бюджети, завчасно приречена на провал. Адже всі ці бюджети — дотаційні. Навіть так звані захищені статті районі не завжди можуть забезпечити самостійно. І якими б важливими не були інші програми, грошей на них просто немає. Але й винних у тому, що не виконується закон чи постанова, — теж.

Між тим, коли приймали згадану постанову, була чинною (такою залишається й нині) інша, відповідно до якої такі компенсації по догляду за інвалідами I групи або пенсіонерами, які досягли вісімдесятилітнього віку, можуть отримувати непрацюючі особи працездатного віку. І при цьому фінансову відповідальність за її виконання покладено не на місцеві, а на державний бюджет.

Здавалося б, ось нарешті правильне рішення. Однак ідемо далі: за цим документом щомісячні виплати з урахуванням багаторічної індексації нині становлять... 13,86 гривні. Правда, для повноти інформації треба зазначити, що держава ще сплачує за отримувача такої компенсації мінімальний страховий внесок до Пенсійного фонду. Але хіба можна вважати таку державну милість справжньою турботою про соціально незахищені верстви населення?

Формально і закон, і обидві постанови піклуються про старих, немічних і тих, хто через життєві обставини міцно прив'язаний до них ланцюгами постійної відповідальності. Та насправді, чи можна вважати це реальною підтримкою. Хто проживе на такі суми?

Не дивно, що більшість вважає усі ці виплати лише своєрідно милостинею, а не допомогою. Та ще й трапляється так, що за неї доводиться воювати у судах, скаржитися у різні інстанції, чекати відповідей та на розуміння від чиновників.

Не всі, кому довелося вивчати скарги Миколи Лозового, розуміють чоловіка. Мовляв, варто лише піти до поліклініки, поновити довідку, і отримуй свої гроші. Але він дивиться на проблему зовсім по-іншому. Чому має боротися за те, що і так належить йому за законом? Чому постійно змушений доводити, що має право. Якщо держава вже пообіцяла — то нехай дотримується слова.

При цьому можна припустити, що тисячі людей із подібним статусом навіть не знають про подібні права. Та й хто ж їх афішуватиме, коли бюджети не готові виконувати обіцяне. Тож і виходить: той, хто наполегливіший і обізнаніший, ще якось доб'ється свого. А хто бідніший та темніший — ніколи?

Правило про те, що закон один для всіх і всі ми рівні перед ним, знову не працює.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 06.06.2013р. по справі № 354-15/10 Відкрите акціонерне товариство "Роменський завод АТС" (Сумська обл., м. Ромни, вул. Пролетарської солідарності, 37, код ЄДРПОУ 14003002) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ховріна Юрія Андрійовича (свідоцтво № 751 від 22.03.2013р., адреса для листування: 40030, м. Суми-30, а/с 282).

Вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, можуть пред'являтися протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення цього повідомлення.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська,128) ухвалою від 12 червня 2013 року у справі № 914/2063/13 введено процедуру розпорядження майном товариства з обмеженою відповідальністю "Док кєдр" (вул. Шевченка, 33, с. Ралівка, Самбірський район, Львівська область, 81473; код ЄДРПОУ 32703864; р/р 2600201012410 у АТ "Кредит Банк" Самбірська ф-я, МФО 325332).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Івасько Святослава Миколайовича (свідоцтво про право провадження діяльності арбітражного керуючого від 18.03.2013 р. № 558; адреса: 79014, м. Львів, вул. Ялівець, 45в/3).

Заяви конкурсних кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцята днів з дня виходу оголошення.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська,128) ухвалою від 12.06.2013 року у справі № 914/2075/13 введено процедуру розпорядження майном товариства з додатковою відповідальністю "Львівська автобаза № 6" (вул. Кульпарківська, 96, м. Львів, 79021; код ЄДРПОУ 01268228; р/р 26008000011980 у ПАТ "Фольксбанк", МФО 325213).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Івасько Святослава Миколайовича (свідоцтво про право провадження діяльності арбітражного керуючого від 18.03.2013 р. №558; адреса: 79014, м. Львів, вул. Ялівець, 45в/3).

Заяви конкурсних кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня виходу оголошення.

Відкрите акціонерне товариство "Букогор"

повідомляє що загальні збори акціонерів відбудуться 18 серпня 2013 р. о 12.00 за адресою: 60400, Чернівецька обл., смт. Глибока, вул. Радгоспна, 6,

Порядок денний:

1. Про припинення діяльності товариства.

Реєстрація акціонерів буде проводитись в день проведення зборів за адресою проведення зборів з 11.00 по 11.50 год.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 17 червня 2013 року по справі № 922/2166/13 приватне підприємство "ГЕФЕСТ-99" (код в ЄДРПОУ 30285050, юридична адреса: 61118, м. Харків, просп. П'ятдесятиріччя ВЛКСМ, буд. 58/59) було визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Мірошник Наталію Олександрівну (код 2837505484, для листів: 61118, м. Харків, просп. П'ятдесятиріччя ВЛКСМ, буд. 58/59).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл.. Свободи, 5) від 17 червня 2013 року по справі № 922/2211/13 товариство з обмеженою відповідальністю "Біоенергомаш" (код в ЄДРПОУ 35340571, юридична адреса: 61001, м. Харків, просп. Московський, буд. 94), було визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Шилова Романа Михайловича (код 2965022575, для листів: 61001, м. Харків, просп. Московський, буд. 94).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна/Шаумяна, 21/4) від 17.06.2013 р. по справі № 908/974/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "Рось" (69600, м. Запоріжжя, пр. Леніна, буд. 152-В, ЄДРПОУ 31441699) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатор -арбітражний керуючий Прудка Наталя Сергіївна (свідоцтво № 555 від 09.04.2013 р. адреса для листування: 69096, м. Запоріжжя, вул. Сакко і Ванцетті, 3).

Повідомлення про аукціонний продаж

Комунальне Підприємство "Хустська Міська ШЕД" (місцезнаходження: Закарпатська область м.Хуст, вул. Поперечна 1) в особі Ліквідатора Дідич М.А. та організатором аукціону ТОВ "Бізнес-Консалтинг", на підставі договору між ними від 14.06.2013 № **1/05/13**, на аукціонні торги виставляються майно(Транспортні засоби) в кількості 5 лотів:

Лот №1. (Початкова ціна лоту: 17520,00 грн.)

Транспортний засіб типу - Трактор , марки "Т"150-К, 1999 року випуску, Технічний стан: незадовільний. Ідентифікатор шасі: 231912, Заводський номер: **581366**, Реєстраційний номер: **07727СК**

Лот №2. (Початкова ціно лоту: 9840,00 грн.)

Транспортний засіб типу - Самоскид-С , марки "ЗІЛ"130-К, 1990 року випуску, Технічний стан: незадовільний. Ідентифікатор шасі: **3044594**, Свідоцтво про реєстрацію ІКС№208686, Реєстраційний номер: **56077РТ**

Лот №3. (Початкова ціно лоту: 12555 грн.)

Транспортний засіб типу - Вантажний , марки "ГАЗ"-53(Цистерна асенізаційна), 1982 року випуску, Технічний стан: незадовільний. Ідентифікатор шасі: **724245**, Реєстраційний номер: **56073РТ**

Лот №4. (Початкова ціла лоту: 9300 грн.)

Транспортний засіб типу - Вантажний марки "ЗІЛ"-130(Бортовий), 1990 року випуску,

Технічний стан: незадовільний. Ідентифікатор шасі: **3054658**, Реєстраційний номер: **56074РТ**

Лот №5. (Початкова ціна лоту: 6690,00 грн.)

Транспортний засіб типу - Причіп , марки 1ПТС-130, 1984 року випуску, Технічний стан: незадовільний, Свідоцтво про реєстрацію **АБ№277215**, Реєстраційний номер: **02722СК**.

Загальні умови продажу:

- найвища ціна;
- крок аукціону становить 10% від стартової ціни;
- функціональне використання придбаного майна здійснюється на розсуд покупця з дотриманням вимог діючого законодавства.

Оплата проводиться не пізніше 10 днів з дня підписання договору купівлі-продажу.

Покупець зобов'язаний відшкодувати виконавцю витрати пов'язані з підготовкою та проведенням аукціону до моменту укладення договору купівлі-продажу.

Умови участі в аукціоні:

При подачі заявки на участь в аукціоні потенційні покупці сплачують:

- реєстраційний збір - 17 гривень;
- гарантійний внесок - 10% стартової ціни;

на розрахунковий рахунок ТОВ "Бізнес-Консалтинг" р/р. №26003024000364 в ПАТ "Комінвест Банк", м.Ужгород, МФО 312248, код ЗКПО 22073488.

Аукціон відбудеться 25 липня 2013 року об 10.30 годині за місцем знаходження організатора торгів.

Згідно чинного законодавства прийом заяв на участь в аукціоні закінчується за три робочі дні до дати проведення аукціону. Форми заяви видаються виконавцем та оформляються за місцем знаходження організатора за адресою - м. Мукачево, вул. Берегівська, 17/4, ТОВ "Бізнес-Консалтинг".

За довідками звертатись з 10.00 до 17.00 годин за телефоном у м. Мукачево(03131)2-23-43
моб. тел. 0678117535-директор ТОВ "Бізнес-Консалтинг" Кобака Георгій Андрійович,
або на сайті організатора торгів "Бізнес-консалтинг.com"

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) у справі № 4/26-Б визнано банкрутом Публічне акціонерне товариство "Олевський завод тракторних нормалей" (11002, Житомирська область, м. Олевськ, вул. Московська, 26А, ідентифікаційний код 00235795, р/р банкрута: 1) в Акціонерному товаристві "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805, м. Київ: № 26008195647, валюта UAH, поточний; № 260414432, валюта UAH, цільові кошти; № 26001195752, валюта USD, поточний; № 26003195749, валюта RUB, поточний; № 26005195747, валюта BYR, поточний; № 26002345909, валюта UAH, поточний; № 26000348641, валюта ЄВРО, поточний. 2) в Філії "Відділення Промінвестбанку в м. Новоград-Волинський Житомирської області" Публічного акціонерного товариства "Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк", МФО 311711: №26003301935490, валюта UAH, поточний; № 26003301935490, валюта USD, поточний; № 26003301935490, валюта RUB, поточний; № 26003301935490, валюта BYR, поточний. 3) в Філії "Відділення Промінвестбанку в м. Житомир" Публічного акціонерного товариства "Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк", МФО 311056: № 26000301175656, валюта UAH, поточний) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Вівсянка Андрія Мирославовича (Свідоцтво № 1104 від 06.06.2013р., 03134, м. Київ, вул. Симиренка, 12-А, кв. 41).

Вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, можуть пред'являтися протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення цього повідомлення.

Оголошення
про проведення аукціону з продажу права вимог підприємства-банкрута
Товариства з обмеженою відповідальністю "Галнафто-Інвест"
(код ЄДРПОУ 31441730)

Товарна Біржа "Українська торгова система" оголошує про проведення аукціону з продажу права вимоги підприємства-банкрута ТзОВ "Галнафто-Інвест" (код ЄДРПОУ 31441730, 79008, м. Львів, пр-т. Свободи, 26).

Лот №1: Право вимоги дебіторської заборгованості ТзОВ "Галнафто-Інвест" (79008, м. Львів, пр-т. Свободи, 26, код ЄДРПОУ 31441730) до ТзОВ "Компанія "Західбудінвест" (79008, м. Львів, пр-т. Свободи, 26, код ЄДРПОУ: 33419424) у розмірі 3 576 966,77 грн. Початкова вартість Лоту №1: 35 769,67 грн.

Аукціон відбудеться 19 липня 2013 року о 15:00 год. за адресою: м. Львів, вул. Перфецького, буд. 21 каб. 57 (актовий зал).

Детальна інформація про порядок оформлення участі в аукціоні та проведення аукціону, копії документів, необхідних для визначення змісту права вимоги, що продається, текст договору, що укладається на аукціоні, оприлюднена 25.06.201013 року на веб-сайті державного органу з питань банкрутства: www.minjust.gov.ua

Додаткову інформацію про проведення аукціону можливо отримати у організатора аукціону - ТБ "Українська торгова система" за адресою: м. Львів, Перфецького, буд. 21 оф.43. Графік роботи - робочі дні з 10.00 до 18.00, обідня перерва 13.00 до 14.00, вихідні дні - субота, неділя. Контактний тел. (032) 234-02-00, (098)683-43-76, адреса веб-сайта: www.birga.lviv.ua

---

Постановою господарського суду Одеської області (проспект Шевченка, буд. 29, 65119) від 26.06.2013 у справі про банкрутство № 916/1496/13 суб'єкт підприємницької діяльності - фізична особа Ковтун Наталія Василівна (вул. Космонавтів, буд. 48, кв. 34, м. Одеса, 65070, ін. номер 2885803669) визнана банкрутом та відносно неї відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вудуда Гаррі Ігоровича (ліцензія АГ № 594894 від 25.07.2011). Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців за адресою: вул. Лузанівська, буд. 63, кв. 11, м. Одеса, 65102).

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 17.06.2013 р. порушено справу №904/4703/13 про визнання банкрутом Комунального підприємства "Агропроекттехбуд" Дніпропетровської обласної ради" (адреса; 49054, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 48-В; код ЄДРПОУ 05455707, р/р 26009263014800 в АТ "УкрСиббанк", МФО 306458), введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна у справі призначено арбітражного керуючого Левченка Віталія Володимировича (свідоцтво №100 від 01.02,2013 р., адреса: 49101, м. Дніпропетровськ, вул. Чкалова, 11, поштова адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1819, ідентифікаційний код 3028109053), e-mail: lvv@ukr.net.

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Волинської області (43000, м. Луцьк, пр-т Волі, 54а) від 19.06.2013р. у справі №903/172/13-г Товариство з обмеженою відповідальністю "КД" (вул. Дубнівська, буд. 23, м. Луцьк, 43000, код ЄДРПОУ 36281670, р/р 260091765801 в ПАТ "Банк інвестицій та заощаджень" м.Києва. МФО 380281) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рудецьку Оксану Ярославівну (Свідоцтво Міністерства юстиції України № 308 від 12.03.2013 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 43010, м. Луцьк, вул. Дубнівська, буд. 23.

Ухвалою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-ий під'їзд) від 11.06.2013 року порушено провадження у справі №922/1863/13 про банкрутство Приватного підприємства "Екоенергобуд" (61022, м. Харків, вул. Ромена Ролана, 7, кв. 22, Код ЄДРПОУ 35009599; р/р 26004011124091 в ПАТ "Кредобанк", МФО 325365). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Севостьянова Євгена Вікторовича, ліцензія АВ № 600567 від 16.12.2011 року, проживає: м. Харків, вул. Тухачевського, 7/78. Заяви кредиторів, санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ліквідатором товариства з обмеженою відповідальністю "КБМ" (код за ЄДРПОУ 32119035, Донецька область, Ясинуватський район, смт. Очеретине, вул. Первомайська, б. 63) проводиться конкурс із визначення торгуючої організації, яка буде задіяна як організатор проведення торгів (аукціону) з продажу майна боржника у процедурі банкрутства. Пропозиції щодо порядку, умов та строків проведення торгів (аукціону), суми винагороди, інформація щодо досвіду роботи з проведення аукціонів, наявність ліцензії на здійснення діяльності тощо, приймаються за адресою : 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, 6.16, кв.139 протягом двох тижнів з дня публікації оголошення.

Постановою господарською суду Вінницької області (21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 14.06.2013 року по справі № 5/69-09 Товариство з обмеженою відповідальністю "Гранітний кар"єр" (Вінницька область, Жмеринський район, с. Могилівка, код ЄДРПОУ 31398448, р/р 26007179794 в ВОД ПАТ "Райффайзен Банк Аваль") визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Калініна Павла Олексійовича (ліцензія АВ № 547731, 21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, к. 411). Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута приймаються протягом 30 днів з дня оприлюднення цього оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 13 червня 2013 року у справі №5011-28/15641-2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "Передмістя 2000" (04119, м. Київ, вул. Зоологічна, 4 -А, оф. 139, код ЄДРПОУ 22187849) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лінкевича Олега Миколайовича (свідоцтво № 35 від 15.02.2013 р., ідентифікаційний номер 2570503217, 03148, м. Київ, вул. П. Чаадаєва, 2 А. кв. 43).

Засновником Товариства з обмеженою відповідальністю "ЛОГИСТИК М" (54052, м. Миколаїв, Заводська площа, 1, код ЄДРПОУ 35890511) 14 червня 2013 р. прийнято рішення про ліквідацію та призначено ліквідаційну комісію на чолі з Пономаренко Валентиною Юріївною.

Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 54056, м. Миколаїв, а/с 86, тел. 097 922 55 80.

В оголошенні, опублікованому у газеті "Голос України" за № 94 (5594) від 23.05.2013 р. щодо визнання банкрутом Сільськогосподарського виробничого кооперативу "Трипілля ", код ЄДРПОУ 30889077, правильно читати: Заяви кредиторів з вимогами до банкрута у двомісячний строк з дня опублікування оголошення приймаються за адресою. Все інше без змін.

ДЕНЬ

№ 120 (5620) СЕРЕДА, 3 ЛИПНЯ 2013

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, на переважній частині території дощі, грози. Вітер північно-східний, північно-західний, 5—10 м/с, у Криму до 17 м/с. Температура вночі 14—18 градусів тепла, у західному регіоні 10—12 тепла. Удень 25—27 градусів, у центральних областях 22—24.

ЦЬОГО ДНЯ, 3 ЛИПНЯ

1885. Українські емігранти створили в США перше товариство взаємодопомоги «Братство святого Миколая». **1906.** Народився Василь Атрощенко — український хімік-технолог, педагог, заслужений діяч науки УРСР (1958). **1925.** У Харкові завершено обладнання радіотелефонної станції радіотовариства «Україна». **1929.** При Всеукраїнській академії наук засновано нову кафедру художньої літератури. Керувати нею запрошено українського поета Павла Тичину і білоруського поета Янку Купалу. **1991.** Верховна Рада УРСР ухвалила Закон України «Про всеукраїнський та місцевий референдуми».

СПОРТ

«Металіст» — у Альпах

Футбол. Харківський «Металіст» розпочав тренувальний збір у місті Клагенфурт (Австрія).

До нового сезону в Альпах готуються: **воротарі** — Дішленкович, Горяїнов, Шуховцев, Денчук; **оборонці** — Азеведо, Березовчук, Папа Гуйє, Моледо, Пшеничних, Вільягра; **півоборонці** — Бланко, Едмар, Краснопьоров, Марлос, Нойок, Шелаєв, Соса, Торрес, Вілліан; **нападники** — Крістальдо, Девич, Радченко, Барилко.

Грандіозна зустріч Тимощука у Санкт-Петербурзі

Капітану збірної України Анатолію Тимощуку **(на знімку)**, котрий з мюнхенської «Баварії» на два роки перейшов до «Зеніта», в аеропорту Санкт-Петербурга вболівальники влаштували грандіозний прийом із великим банером «Ми чекали на тебе, капітане» і справжнім фаєр-шоу.

«Капітанська пов'язка? Ви ж знаєте, я завжди готовий до будь-якого виклику. У команди є капітан. Я приїхав допомогти «Зеніту», повернувся до Санкт-Петербурга. Головне — нам усім разом домагатися успіху, — сказав Анатолій. — Щодо об'єднаного турніру я поки що нічого не знаю. Все визначає тренер. Я готовий зіграти, бо чотири дні тренувався з «Баварією». Зрозуміло, що мої фізичні кондиції поки що не стовідсоткові, але набирати форму потрібно через матчі. Якщо тренер довірить мені місце на полі в Донецьку, то час, що він мені надасть, я постараюся використати повністю».

У двох матчах так званого об'єднаного турніру «Зеніт» зазнав двох поразок і посідає останнє, четверте, місце. Наступну свою зустріч пітерці проведуть сьогодні в Києві проти «Динамо», а 6 липня зіграють із «Шахтарем» у Донецьку.

Романцев: «Ідея зробити чемпіонат СНД — утопія»

Так вважає колишній тренер московського «Спартака» та збірної Росії Олег Романцев **(на знімку)**.

— Сама ідея, звичайно, хороша. Вивіску кращу, ніж «Спартак» — «Динамо», на пострадянському просторі придумати складно. Команди переслідують однакову мету — якомога краще підготуватися до сезону. В кожного наставника свій підхід до турніру. Наприклад, тренер «Спартака» Валерій Карпін використовує практично два склади, намагаючись перевірити велику кількість футболістів і спробувати награди нові зв'язки.

Повторюю, турнір добрий, але, як на мене, перспектив він не має. Ідея організувати чемпіонат СНД — утопія, — цитує фахівця sportbox.ru.

Вабить Світязь чистими плесами

КРАЙ, МІЙ РІДНИЙ КРАЙ

На крайньому північному заході України розташовано озеро Світязь. Скупатися в його прозорих водах мріє кожен, хто хоч раз побував тут у спекотні літні дні.

Озер на Волині багато. Та є з-поміж них цар-озеро — Світязь. Оточене лісами і духмяними луками, воно має довжину 9,3 і ширину 4,8 кілометра. Площа «українського Байкалу» — 2750 гектарів. Називають так Світязь недарма, адже його найбільша глибина — 58,4 метра, а середня — 6,9 метра. Звичайно, є в Україні й більші озера, але глибшого — немає.

Декому з відпочивальників, особливо з тих, хто обрав для оздоровлення урочище Гряду, Світязь може здатися мілководним. Однак це оманливе враження. Цілком достовірна інформація, отримана в обласному управлінні водних ресурсів, стверджує, що глибини до двох метрів займають на озері площу 118 гектарів, до трьох метрів — 720, до п'яти метрів — 1061, до 10 метрів — 418, понад 10 метрів — 533 гектари. Тобто озеро переважно дуже глибоке. Однак біля берега досить мілководдя для відпочинку з дітьми. До того ж вода тут швидко прогрівається.

Кажуть також, що Світязь постійно міліє. І ця інформація не відповідає дійсності. Спостереження, які постійно ведуть на озері вже 67 років, засвідчують, що рівень води в ньому сталий і зазнає лише незначних сезонних коливань. Щоб під час рекордних повеней Світязь та інші озера не позаливали все довкруги, як це трапилося 1887 року, їх наприкінці XIX — на початку XX століть з'єднали меліоративними каналами. Обладнані на них спеціальні споруди не дають воді безконтрольно стікати з озер, а коли ж її стає аж надто багато — пропускають зайву каналами в річку Копаївку — притоку Західного Бугу.

Славиться Світязь не лише прозорими чистими водами, а й її лікувальними властивостями. Змочені світязькою водою рани швидко загоюються, а шкіра після купань стає еластичною. Кажуть, що колись воду зі Світязя діжками возили у Варшаву, де столичні красуні приймали в ній косметичні ванни. Місцеві стверджують, що світязька вода, так само, як і вода з розташованого неподалік озера Пісочне, багата на гліцерин і срібло.

Побувавши на Світязі, неодмінно скуштуєте місцеву диво-рибу вугор. На тутешніх міні-ринках, як і раніше, можна придбати в'ялених і копчених лящів, окунів, щук, сомів.

Тож той, хто обрав для свого літнього оздоровлення Світязь, не пошкодує, що приїхав саме сюди, а не на Чорне чи Азовське моря. Лікувальна вода, напоєне хвойним ароматом повітря, риболовля, лісові ягоди — чорниця, ожина, лохина, гриби, які можна якщо не назбирати в довколишніх лісах, то купити за помірною ціною. А ще можна поїхати на кілька годин у сусідню Білорусь. До Бреста звідсіля удвічі ближче, ніж до Луцька. Та не забудьте прихопити із собою українського чи закордонного паспорта.

Шацьке приозер'я, безумовно, край цікавий. Не дивно, що кількість охочих відпочити тут постійно зростає.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Озеро Світязь спекотного літнього дня.

Фонтан почуттів

У Вінниці «Лебедине озеро» танцювали просто у водограї

***У Вінниці презентували грандіозне мультимедійне шоу «Лебедине озеро. Фантазія»* (на знімку).**

Кілька тисяч городян та гостей міста, які зібралися о вечірній порі на набережній Південного Бугу, мали змогу насолоджуватися справжнім дивом сучасної інженерії — новим казковим дійством із води, відео, світла, лазера і музики. Імпровізованим екраном став фонтан «Рошен». За сукупністю характеристик цей водограй — один з найбільших у Європі, але єдиний у світі із системою занурення під воду на зиму. За допомогою мультимедійного комплексу фонтану на величезному водяному полотні глядачі змогли побачити фантазію на тему класичного балету Петра Ілліча Чайковського. За словами керівника відділу маркетингових комунікацій «Рошен» Андрія Якуніна, над новим казковим шоу, в якому дивовижним чином сплелися перевірена часом класика і технологічне майбутнє, команда зі ста мультимедійників та музикантів працювала близько трьох місяців.

— З тригодинного класичного балету ми зробили п'ятнадцятихвилинну рапсодію для музичного супроводу шоу, що, мабуть, було найскладнішим, — розповів продюсер проекту Володимир Камінський. — Уривки з різних частин доповнили авторською музикою, додали сучасне звучання електронних інструментів. Над музичною концепцією шоу працював композитор Сергій Куценко.

Всю гаму емоцій передають молоді артисти: Юлія Сахневич (Дівчина із сьогодення), Роман Дмитрик (Герой із майбутнього), Юрій Пристаєцький (Зло). Своєю грою вони намагаються показати, що сучасний інформаційно насичений цифровий світ прагне розлучити людей, зробити їх почуття холоднішими. Але справжня любов здатна здолати всі перепони.

До речі, організатори дійства обіцяють, що гості Вінниці безкоштовно зможуть насолоджуватися новим шоу з п'ятниці по неділю, а також у святкові дні о 21:40.

Віталій ОСОКОРСЬКИЙ.
Фото Валентини НАУМЕНКО.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Алла ДОДАТКО, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 30456
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

